

misli

Print Post Approved P.P. 518852/00020

THOUGHTS

LETO 1988 49 - MGA 1000

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) in računalniški prelom Katarina Mahnič + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 2000 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141. ISSN 1443-8364

MARIJIN MESEC majnik in šmarnice zaznamujejo v Sloveniji najlepše obdobje pomladi. Nekaj tega doživljamo tudi v verskih središčih pod Južnim križem, vsaj ob nedeljah in še kateri dan v tednu. Lepo pa je, če kaj spodbudnega vsak dan v maju preberete tudi doma. Ob Božji Materi Mariji se v maju spominjamo tudi naših mater in se Bogu in njim osebno zahvaljujemo za vse, kar so storile in še delajo za nas. Iskrene čestitke vsem materam! Naj vas zgled in priprošnja Matere Marije navdihuje, da boste svoj življenski poklic dobro opravile! Sveto pismo na mnogih mestih Božjo ljubezen primerja z materinsko. S tem, da ste to, za kar ste poklicane, ste odsev Božje ljubezni!

Obdobje okrog velike noči je bilo zelo živahno, kar se pozna tudi po številnih prispevkih, ki smo jih dobili v uredništvo. Rubrika Križem Avstralske Slovenije je tokrat precej obsežna. Hvala vsem dopisnikom in se priporočamo tudi v prihodnje!

Ne prezrite vabila na mladinski koncert v Adelajdi 8. julija! Če le morete, se ga udeležite.

Hvala lepa za vsa velikonočna voščila na uredništvo in osebno! Naj vam Bog povrne pri otrokih!

p. Metod

Videokasete iz Baragove knjižnice

NOVO! SLOVENSKI MLADINSKI KONCERTI V AVSTRALIJI 1975 - 1999, spominski video ob 25. slovenskem mladinskem koncertu, Melbourne, oktober 1999. Cena je 10 dolarjev.

NOVO! POSNETEK SLOVENSKEGA MLADINSKEGA KONCERTA 1999 V MELBOURNU, cena 25 dolarjev. Če naročite obe kaseti jih dobite za 30 dolarjev.

MLADINSKI KONCERT 1997 v Merrrylandsu, NSW, \$10. IN LOVING MEMORY - Ema Pivk, Frančiškanka Brezmadežnega spočetja, 15. 6. 1915 – 5. 2. 1999. Cena videokasete pogrebne slovesnosti je 25 dolarjev.

ŠTAJERSKIH 7 - Jubilejni koncert ob 10-letnici, \$25.-

SLOVENIA IS... videokaseta o Sloveniji v angleščini, cena 25 dolarjev.

PAPEŽ JANEZ PAVEL V SLOVENIJI, obisk svetega očeta maja 1996. Cena \$25.-

TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - pojeta Tanja Meža in Maja Lesjak, na citrah Marjan Marinšek. Cena \$10.-

30-LETNICA SV. CIRILA IN METODA V KEWJU, triurna videokaseta s slavnostnim programom Poživi plamen vere, ki je v tebi. Cena je 25 dolarjev.

BOŽIČNE PESMI, cena je 25 dolarjev.

LOVSTVO NA SLOVENSKEM - za vse navdušene lovce, cena je 25 dolarjev.

KARAOKE - SLO HITI, I. del, cena je 25 dolarjev.

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. V jubilejnem letu 2000 naj nas spremljata mir, ki ga simbolizira bela golobica, in ljubezen do Boga, do sočloveka in vsega stvarstva, ki jo predstavljata roki Kristusa in sv. Frančiška. Njuni prekržani roki sta na malo drugačen način upodobljeni kot grb frančiškanskega reda.

misli

DOMA PRI MARIJI POMAGAJ

BOŽJE
IN
ČLOVEŠKE

P. CIRIL A. BOŽIČ

Leto 49, št. 5
Maj 2000

Doma pri Mariji Pomagaj	
- p. Ciril A. Božič	- stran 97
Evangeljsko načelo dobrega pastirja	
- pov. intervjuja s škofom Uranom	- stran 100
Naše nabirke	- stran 101
Križem avstralske Slovenije	- stran 102
Znamke	- stran 109
Pisma o slovenščini XX.	
- Mirko Mahnič	- stran 110
Frančiškov svetni red (FSR) 2.	
- p. Filip Rupnik	- stran 111
Sveti Frančišek Asiški	
- Marija Kmetova	- stran 112
Tonček iz Potoka	
- p. Bazilij Valentin	- stran 114
Sv. Ciril in Metod Melbourne	
- p. Metod	- stran 116
Sv. Rafael Sydney	
- p. Valerijan	- stran 119
Sv. družina Adelaide	
- p. Janez	- stran 122
Vabilo na 26. mladinski koncert v Adelaidi	- stran 123
Izpod Triglava	- stran 124
Dopolnjevanka	
- Ivanka Žabkar	- stran 126

V mesecu majniku se še okrepijo procesije romarjev k Mariji Pomagaj na Brezje, čeprav jih je skozi vse leto veliko. V pomladi življenja nam tako še močneje zažari podoba naše nebeške Matere Marije. V srečevanju z milim pogledom Matere in Sina z brezjanske milostne podobe naj se kleše tudi naša človeška in krščanska drža. Marija Pomagaj!

Sveto jubilejno leto 2000 obhajamo v spomin na rojstvo Jezusa Kristusa pred dva tisoč leti v Betlehemu. Zato imamo na Brezjah še vedno jaslice

pred baziliko: »Postal je naš sopotnik in je dal nov pomen zgodovini, ki je skupno potovanje skozi stiske in trpljenje v zvestobi in ljubezni naproti novemu nebu in novi zemlji,« kot je lepo zapisal v svetoletni molitvi sveti oče Janez Pavel II.

V veliki jubilej svetega leta 2000 se vpenja bazilika Marije Pomagaj kot

narodno in svetoletno Marijino svetišče z 200-letnico kapele Marije Pomagaj na Brezjah in 100-letnico nove cerkve.

Brezje - naše narodno svetišče, so Kraljica Tvoj kraljevski dvor. Tukaj te Slovenec išče, srečen romar zre obraz: Marija Pomagaj, ne zapusti nas!

Vsaka naša romarska pot k Mariji Pomagaj na Brezje je ponovno odločanje in potrjevanje, da smo Kristusovi učenci in da vedno znova obnavljamo svojo zavezo s Stvarnikom in tako tudi s stvarstvom.

Nikoli ne moreš dvakrat stopiti v isto vodo iste reke, je menda dejal stari grški modrijan. Tako je tudi milost, ki Ti jo podarja Mati, vedno nova in Tvoja romarska pot življenja kljub teži let, vedno pomlajena. Če smo se srečali z Marijo iz oči v oči, iz srca v srce, potem gremo lažje naprej.

»Pojdi kamorkoli hočeš, vedno te ostane nekaj tam, kjer si se rodil,« je zapisal pisatelj. Kamorkoli nas je že reka življenja zanesla, vedno je za večno ostala v zavesti srca podoba doma - tudi če naša hiša več ne stoji ali v njej živijo drugi ljudje. Na poseben način je kapela Marije Pomagaj na Brezjah podoba skromne, a tople materine izbe, kjer Te Mati pričakuje. Tukaj je zate. Dragi brat, draga sestra, pri Mariji Pomagaj sva doma!

V življenju slovenskega kristjana pomenita besedi Marija Pomagaj utelešenje katoliške vere na slovenski način. Petrov naslednik papež Janez Pavel II. ju je izgovoril in zapisal za doto nam na pragu tretjega tisočletja in rodovom, ki bodo vero v Boga za nami izpovedovali. Marija Pomagaj z Brezij je Mati in Kraljica naše vernosti. Z otroško vdanostjo in pobožnostjo se zgrinjamo pred njen prestol milosti. Marija Pomagaj povezuje slovenski rod v domovini, v zdomstvu in tujini. Živo vidim vaše njene podobe v slovenskih cerkvah v Melbournu, Sydneyju, Adelaidi in Wollongongu, na banderih v Brisbanu, Perthu in še kje in podobe po vaših domovih. Ostanimo njeni zvesti otroci, da bo tudi naše življenje po njenem zgledu postajalo poveličevanje Gospoda: *Moja duša poveljuje Gospoda, moj duh se raduje v Bogu, mojem zveličarju. Velike reči mi je storil Vsemogočni, njegovo ime je sveto.*

Na mogočnem mednarodnem evharističnem kongresu v Philadelphiji v Združenih državah Amerike je leta 1976 sedemsto slovenskih udeležencev iz domovine, zamejstva in različnih krajev sveta sprejelo tale slovesni sklep:

Vsako leto, na predvečer praznika Marije z Brezij, ki varuje slovenski narod in slovenska izročila v svetu, to je 23. maja zvečer, bomo v svojih domovih prižgali sveče in preživeli večer v mislih na krščanska izročila, ki so stoletja vodila naš rod v domovini in oblikujejo danes nas v svetu in po nas narode, med katerimi živimo. Vabimo Slovence v domovini in vse rojake slovenskega izročila v svetu, da se nam pridružijo.

Od takrat je na ta večer vsako leto na Brezjah slovesno bogoslužje, ki ga vodi ljubljanski nadškof in slovenski metropolit ter nato procesija s podobo Marije Pomagaj po vasi. Bodimo v tem svetem letu še posebej povezani v tem večeru in dnevu. Prižgimo svečko, zmolimo desetko rožnega venca, spomnimo se drug drugega, ker nas naša skupna nebeska Mati pestuje.

V Marijini kapeli na Brezjah je spominska tabla z napisom: *Mi, ki živimo daleč v tujini, k Tebi se vračamo polni želja; mi, ki umrli smo daleč od doma, v srcih nosili smo Tebe, Gospa, prosi za ene in druge Boga. Verni Slovenci z vsega sveta, junij 1995.*

Ko mašujem pri Mariji Pomagaj, sem v duhu tega sporočila pri vas in z vami pri Mariji Pomagaj z molitvijo in prošnjo, ki je postala pesem:

O, bodi med nami, ljubljena Mati, Marija Pomagaj je Tvoje ime. Marija Pomagaj so Tvoji pogledi, Marija Pomagaj je Tvoje srce.

Čelna stran poslikane skrinje z upodobitvijo božjepotne Marije. Iz zgornjesavske doline, z letnico 1856.

Evangeljsko načelo dobrega pastirja

Nekaj misli škofa Alojza Urana o njegovi novi nalogi narodnega ravnatelja za Slovence po svetu:

“Gotovo je to zame še ena naloga, ki pa jo z veseljem sprejemam, ker čutim, da imam sposobnosti za navezavo stikov s človekom, s soljudmi. Poleg tega me zgodbe in položaj naših rojakov po svetu zelo zanimajo. Za Cerkev na Slovenskem pa to pomeni novo obliko povezovanja z rojaki na začetku novega tisočletja.

Nekaj izseljeniške problematike že poznam, seveda pa je zelo zelo široka. Vem, da so težave, s katerimi se spoprijemajo v Avstraliji (pri tamkajšnjih izseljencih sem bil že dvakrat), drugačne od tistih, ki pestijo izseljence v Severni Ameriki, v angleškem svetu in spet drugačne v Argentini, kjer živijo zelo strnjeno in s tem tudi kulturno bogato življenje. Slednji so velika spodbuda za vse Slovence po svetu in doma, saj nam kažejo, kaj se da z zavestnimi odločitvami narediti tudi pri mladih. Tudi razmere v Evropi že nekoliko poznam; v zadnjih letih sem zelo povezan z zamejskimi Slovenci, posebno na Koroškem. Nekateri problemi in nekatera vprašanja so skupna vsem, drugi pa so čisto posebni in se od kraja do kraja razlikujejo.

Vse je po mojem mnenju odvisno od odgovornih in vodilnih ljudi. Če pogledamo v Argentino, vidimo, da so bili med njimi številni voditelji na zelo visoki kulturni in duhovni ravni: duhovniki, intelektualci, kulturni delavci. Zato so lahko tudi v tujem okolju ustvarjali Slovenijo v malem, in to morda še bolj zavestno kot doma, saj je bilo treba dejansko vse stvari postaviti na noge, to pa jim je tudi dobro uspelo. V Avstralijo so Slovenci odhajali večinoma zaradi boljšega kosa kruha, zato pa ni bilo toliko povezanosti, niti ne toliko ljudi, ki

bi skrbeli za kulturo, socialo in izobraževanje. Tako danes pravzaprav že druga, tretja generacija ne znata več slovenskega jezika. To namreč ni bil njihov prvi interes. Ker sem bil najprej v Avstraliji, čez dva tedna pa v Argentini, sem to razliko takoj zaznal in občutil, saj so v Argentini dobro organizirani še v četrti generaciji. Če hočemo, lahko še veliko naredimo. Res pa je, da Slovenci nekako lažje obdržimo svoje narodnostno prepričanje, svoj jezik v romanskem kakor pa v germanskem in anglosaškem okolju, ker je tudi pisava veliko bolj različna od naše.

Kako se bomo spoprijeli s pomanjkanjem slovenskih izseljenskih duhovnikov? Cerkev je vedno prva iskala naše rojake, jih začela zbirati, šele pozneje so prišla

O ZDRUŽEVANJU MOČI DRŽAVE IN CERKVE NA PODROČJU IZSELJENSTVA

Če bi bilo stanje normalno, potem bi pač zunanje ministrstvo oziroma državni sekretar za Slovence po svetu, v zdomstvu in zamejstvu v svoj program vključeval tudi Cerkev. V splošni skrbi za naše ljudi bi se namreč zavedali tudi pomena duhovne oskrbe za tiste, ki pač to potrebo imajo in jo želijo. Sam sem se ob imenovanju že srečal z državno sekretarko Mihaelo Logar in navezal z njo prve stike. Verjetno pa bo zdaj nekaj zastojev zaradi zamenjave ministrov. Zelo sem prosil, da bi prek državnega sekretariata omogočili regularne volitve vsem slovenskim volilnim upravičencem po vsem svetu. To je ena od stvari, ki je letos aktualna. S tem bi ljudje, ki so na nek način vezani na domovino, čeprav živijo v drugačnem okolju, čutili, da imajo domovino, da jih nekdo jemlje resno, da so slovenski državljani in da želijo pri tej državi tudi sodelovati.

društva in razne civilne ustanove. Zato mislim, da bomo duhovnike, tudi če bo doma pomanjkanje, iskali in najprimernejše, take, ki bodo zmogli to težko delo, med izseljence tudi poslali. Tukaj ne gre samo za vprašanje števila, koliko jih je. Pomembno bo, da bodo naši rojaki sami imeli željo, da pridejo mednje slovenski duhovniki, in v tem primeru jim bo domača slovenska Cerkev stala ob strani.

Glede očitka doma, zakaj pošiljamo duhovnike v tujino, ko pa je doma toliko dela, mislim, da je odvisno iz katerega zornega kota gledaš na stvari. Če je temeljno ali edino pravilo to, da bodo pač vsa mesta, vse župnije zapolnjene z duhovniki, potem ta očitek gotovo velja. Če pa gledamo po evangeljsko, potem je vsak človek dragocen, saj gre pastir iskat vsako ovco, ki se izgubi; pusti 99 tistih, ki niso zašle in išče izgubljeno. Vsak naš rojak, vsak človek, kjer koli je, je dragocen. Evangeljsko

merilo je po mojem edino veljavno.

Prav naše misije, postavljene sredi drugih narodov, so nekakšen most med domačimi izkušnjami in izkušnjami iz tistih dežel, kjer te misije obstajajo. Drug drugega lahko s tem bogatimo, kajti zakonitosti so na vseh področjih bolj ali manj enake. Nekatere se problemi pojavijo prej, druge pozneje; ko človek položaj v deželi, v domovini primerja s položajem v deželi, v kateri živi, lahko vidi, da bo tudi doma prej ali pozneje določena problematika prišla na tapeto. Mislim, da povezovanja in izmenjav izkušenj ni nikoli dovolj. Seveda so za to mrežo medsebojne povezanosti potrebna tudi določena sredstva, in tukaj pričakujemo pomoč države, da bo tako podprla duhovno oskrbo naših rojakov po svetu, kar je po mojem mnenju nekaj čisto normalnega; kot podpira kulturno, športno in zabavno, tako tudi duhovno področje.

Povzeto po intervjuju Ljuba Bekša, Naša luč, maj

naše nabirke

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$55.- Ivan Prugovecki; \$35.- Ivan Barič, A+J Mukavec; \$30.- Paula+Jože Vohar; \$25.- Josephine Preložnik; \$20.- Štefan Lutar, Slavko Drezga, Edi Gobec, Jože Žagar, Zdenka Zupančič, Pepica Radja; \$15.- John Erpič, Marta Suša, Aldo Karlovič, Martin Rovtar, Stanko Prosenak, Anton Cevc, Vera Kenda, Franc Žele; \$10.- Anton Novak, Ignac Feldin, Franc Žužek, Ferruccio Bizjak, Katarina Hvalica, Marta Kohek, Jožef Tomažič, Drago Grlj, Kamica Satler; \$8.- Gabriel Rosič; \$5.- Milica Ritonja, Helen Hilla, Jože Ambrož, Viljem Bayer, Ignac Kalister, Marija Stajnik, Olga Metlikovec, Anton Kruh, Jože Rozman, Ida Cikovič, Ivan Kampuš, Danica Bizjak, Ema Peckham, Maria Močička, Rudi Jaksetič, Angela Majerič, Hinko Bedrač, Lucija Srnc, Vida Kozelj, Angela Lečnik, Marija Blažević, Milka Tomažič, Frančiška Laurenčič, Ivan Tkalec, Angela+Luka Schatter, Karel Meze, Zorko Abram, Frank Gril, Adam Klančič, Peter Tomšič, Albert Logar, A. Rosič, Anica Kalc, Paula Lenarčič, Darko Butinar, Jože Novak, Marija Urbas, Franka Peršič, Rožica Pirc, Fred Toplak, Alma Sdraulig.

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE

\$100.- N.N., Martin Berkopec, N.N., T+A K.; \$30.- M+A Kristan, Alojzija Gosak; \$25.- Alojz Gašperič; \$15.- Marija Magdalenič; \$10.- Jože Štemberger; \$5.- Maria Marušič.

ZA NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE

\$220.- N.N.; \$100.- T+A K.; \$70.- Martin Berkopec; \$50.- družina Krušec, Martina Urh (namesto velikonočnih voščilnic); \$20.- I.L., Ivanka Bajt (namesto velikonočnih voščil prijateljem in znancem); \$15.- Toni+Marija Laznik.

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIIJA

\$200.- Anica Smrdel (od prodaje rezancev); \$100.- Tone Urbas; \$50.- Jenny Kariž, Jelka Kariž; \$20.- M. Boelckey.

DOM MATERE ROMANE

\$210.- namesto cvetja na grob Otilije Kežmah.

VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

križem

AVSTRALSKE SLOVENIJE

Sedmi Slovenski festival

Hitro teče čas in mi z njim korakamo naprej, naprej... in tako smo prišli že v novo tisočletje. Tudi naša država dela, načrtuje in spreminja. Med vse to delo, načrtovanje in oblikovanje spadamo tudi mi - slovenska skupnost. Pred začetkom novega tisočletja smo začeli z načrti, katere smo si zadali že leta 1988.

Pod okriljem Sveta slovenskih organizacij Viktorije si je slovenska skupnost zadala nalogo, da bomo prirejali slovenske festivale in tako obdržali in prikazovali našo kulturo in običaje s pomočjo naše budne mladine. Tako smo že leta 1988 pripravili prvi Slovenski festival, takrat imenovan Tabor. Prirejali smo jih potem vsako drugo

leto, vedno v drugem slovenskem društvu v Viktoriji. Letos smo tako imeli že sedmi slovenski festival.

Nekateri predstavniki slovenskih društev smo se zbrali v pododbor SSOV ter začeli s pripravami za to naše slavlje, ki je bilo na SAŠ klubu Jadran 4. in 5. marca 2000 pod geslom S slovensko besedo in pesmijo v novo tisočletje!

Bilo je mnogo skrbi in priprav, vendar je za obstoj slovenske besede in pesmi vredno žrtvovati čas, da bi vedno živeli med nami. To je dota, ki smo jo prinesli s seboj v našo novo domovino in jo z največjo ljubeznijo

hranimo in gojimo ter podarjamo našim potomcem.

Sedmi slovenski festival se je začel v soboto, 4. marca. Že zgodaj so se začeli balinarji meriti s svojimi krogli. Ob desetih je bila sv. maša. Po prejemu božjega blagoslova se je začel kulturni program, na katerem so nastopali Slovenci različnih starosti in velikosti. Oder se je napolnil in zaslišali sta se himni naših dveh domovin. Poslušali smo govore častnih gostov, v katerih so izrazili veliko zadovoljstvo, ker je bilo toliko mladih v narodnih nošah. Po končanih govorih so se vrstili naši najmlajši, slovenske dopolnilne šole, pesmi, deklamacije, muzika, pevski zbori in kratka veseloigra. Program je bil bogat, pester ter pisan. Vmes smo vpletli tudi Prešernove pesmi, saj smo ravno obhajali tudi 200-letnico rojstva našega

velikana. Po končani kulturni predstavi smo se slikali in nastopajoči so prejeli priznanja.

Sledilo je kosilo. V 'koči' je bila razstava slikarskih in ročnih del, prikaz društvenih dejavnosti v slikah. Naprodaj so bile nam nadvse ljube idrijske čipke, razne knjige, kasete in videokasete. Posebna privlačnost tega festivala je bila razstava sadja iz sadovnjaka našega rojaka. Posladkali smo se tudi z medom in medico. Ob osmih zvečer je sledila zabava z domačo muziko ter vmesni nastopi pevskega zbora.

V nedeljo, 5. marca, se je slavlje nadaljevalo. Športniki vseh vrst so se kosali za zmage. Še vedno je bila na ogled razstava

različnih umetniških del. Pripravili smo tudi kotiček dr. Franceta Prešerna, v katerem smo prikazali različne obraze našega velikana. Kot že tradicionalni del festivala je bila prireditev Pokaži kaj znaš. Okusno opremljen oder oziroma kmečki voz je sprejemal različne nastopajoče, od najmlajšega Slovenca pa do starega očeta. Vsak je hotel biti najboljši. Manjkala ni niti kratka burka, v kateri so sami zelo mladi prikazali družinsko življenje. Tudi oni so prejeli zaslužena priznanja. Čestitke vsem, posebno še našim najmlajšim, ki so se tako pogumno pojavljali na odru.

Tudi na privlačni razstavi peciva so bile podeljene tri nagrade. Kot zadnja točka tega dvodnevne veselja je bilo žrebanje, ki smo ga vsi nestrpnost čakali. Razdeljene so bile tudi športne nagrade.

Uspeh sedmega slovenskega festivala se je pokazal na vseh področjih. Ob tej priložnosti naj se prisrčno zahvalim v imenu pododbora vsem nastopajočim, prirediteljem, kuharjem ter vsem, ki ste kakor koli pripomogli k našemu uspehu - uspehu slovenske skupnosti. S skupnim sodelovanjem in skupnimi močmi bomo dosegli zaželjene uspehe.

Z dobro voljo, veselega srca in s skupnimi močmi za nadaljnje delo v prid slovenske skupnosti!

za pododbor LUCIJA SRNEC, MELBOURNE

Spomin na slovenske redovnice v Melbournu

P. Bazilij zaradi cestne nesreče je nekaj denarja prejel, s pripravo hiše za slovenske redovnice je takoj začel. Za Slomškovo hišo blizu cerkve najprej kaparo dal, klic redovnicam v Slovenijo ves srečen poslal.

Na cvetno nedeljo aprila 1966 so se redovnice z ladjo pripeljale iz Slovenije v Avstralijo, v Melbourne, v Kew. Bile so pri sv. maši v slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda, kot doma z butaricami v rokah so molile in pele.

Po sv. maši so v spremstvu stopile v Slomškovo hišo, v novo samostansko gnezdece, med Slovenci je bilo lepo. Cerkvenemu središču so redovnice prinesle veliko pomoč, vsaka je imela svoje delo že za veliko noč.

Romano Toplak za provincialko so izbrali, slovenskemu domu počitka po njej ime dali. Zdaj v Keilorju na božji njivi spi in čaka kdaj božja tromba jo zbudi. Silvestra Istok je takoj imela polne roke dela - vodila zbor je in otroški vrtec, igrala orgle, pela. V šoli otroke za predstave je učila: velika žalost je bila, ko se je v Slovenijo vrnila. Emo Pivk so v Baragov dom za kuharico dali, tam mladi emigranti so jo nestrpnost pričakovali. Sestra Ema se je v Slovenijo vrnila in se bolna povrnila. V domu počitka je do zadnje ure pomoč prijateljev imela, dokler ni duša v nebo k Bogu zletela. Monika Antolin je v Slomškovi hiši kuhala, tja sem večkrat na kosilo prišla.

Tudi Monika ima plemenito srce, potolažen človek proč gre od nje. Pavla Kaučič, čudovita, globoko verna, nadarjena, vesela, dobra, nesebična, zlata duša. Njene nasvete sem poslušala, vse misli na papir dala, vrgla seme na vse strani, zrno pade v zemljo in rodi. Hilarija Šanc je v cerkvi za snago in rože skrbela, znala je razna dela. Čudovite avbe je sešila, vsako delo naredila. Tiha, dobra rožica, tudi ta bo gotovo v nebesa šla. Maksimilijana Kaučič, Pavlina sestra, je pozneje prišla. Lepa, mlada, čvrsta, nasmejana - celo šoferka je bila. Če kdo jo rabil je kot mlada srna je skočila - škoda, da ni tu ostala, v Slovenijo se je vrnila.

Po sestrah smo silno žalovali, po p. Baziliju jokali. Vsemogočni Bog je videl, da cerkveno središče umira, p. Metoda je izbral in ga v Melbourne poslal. Čudež se godi - cerkveno središče ponovno cveti.

Ako bi redovnice še tu živele, bi na tem svetu nebesa imele!

MARCELA BOLE, MELBOURNE, VICTORIA

Veleposlaništvo R Slovenije v Canberri

obvešča, da bodo konzularne ure v nedeljo, 11. junija 2000, od dveh do štirih popoldne v Slovenskem društvu Ivan Cankar, Geelong, 310 Goldsworthy, Lovely Banks in v ponedeljek, 12. junija 2000, od desetih zjutraj do enih popoldne v Verskem in kulturnem središču Kew, 19 A'Beckett St, Kew.

Za konzularne informacije nam lahko pišete tudi na naš e-mail naslov: vca&mzz-dkp.sigov.si. Več informacij in koristnih napotkov lahko najdete na naši internetni strani: <http://slovenia.webone.com.au>.

Splošne informacije, ki jih posredujemo na konzularnih urah, so brezplačne.

Barvanje pisanic v Adelaidi

Pirhi in pisanke - pisane, rdeče, modre, rumene, zelene čudovite pisanice, nebeško lepo pisane, krasijo adelaidsko slovensko cerkev Sv. Družine ob vsakoletnih velikonočnih praznikih.

Že nekaj let nosim v srcu prelep spomin na bogato okrašeno velikonočno daritveno mizo v adelaidski

slovenski cerkvi Sv. Družine, kjer so se izpred oltarja med svežim cvetjem raztresale iz polne košare umetniško obarvane pisanice. Tako lepih pravih ročno izdelanih pisanic nisem videla še nikoli.

Po končani maši je dobri pater Janez Tretjak povabil celo vse žene in goste iz sydneyjske dramske skupine, da si vzamejo pisanico za spomin. Podarjena pisanica ni je dragocena kot najlepši dragulj. »Da bi tudi jaz znala

zato prisrčna hvala patru Janezu Tretjaku iz Adelaide za povabilo in edinstveno priložnost, ki mi je bila darovana.

JOŽICA GERDEN, MILDURA

Obisk pri prijateljih v Adelaidi

ustvariti nekaj tako lepega,« je bila moja tiha (in glasna) želja.

Ko me je pater Janez letos na prvo aprilsko soboto povabil v Adelaido na barvanje pisanic, me ni moglo nič u s t a v i t i .

Učiteljici sta bili ukrajinski usmiljeni sestre, ki sta pravi strokovnjakinji za barvanje pisanic. Zbrala se nas je velika skupina žensk vseh starosti, pa tudi nekaj 'gentlemanov' je bilo med učenci. Sestre so nam opisale zgodovinski in verski pomen pisanic, barv in oblik, umetniško tehniko, in že so se ob gorečih svečah ustvarjali naši prvi okorni izdelki. »Praksa, praksa, mnogo prakse in potrpljenja je treba in kmalu bodo tudi vaše pisanice lepe, kot so na slikah...« nam je zatrjevala starejša in potrpežljiva sestra. Da, mnogo potrpljenja in prakse še potrebujem, da bom res lahko kdaj obvladala precizno tehniko, kot jo obvladajo ukrajinske sestre!

To je resnično narodno bogastvo, ki naglo izumira,

Obisk med rojaki v Adelaidi je zame vedno lepo doživetje, saj tam živi mnogo dobrih prijateljev, ki jih spoštujem in globoko cenim. Žal nisem bila tam že odkar je umrl naš družinski prijatelj Štefan Kreslin, ki je moji družini vedno nudil svoj dom, kot da bi bili naši pravi sorodniki v tujini. Za njim je ostala velika praznina.

Ob misli na pokojnega dr. Stanislava Franka me ponovno stisne pri srcu. Kako nepopisno pogrešam vedno vedrega 93-letnega spoštovanega starosta naše male slovenske skupnosti, pa seveda tudi njegov edinstveni ter nadvse duhoviti pozdrav »Pozdravljena naša 'kunda' Jožica,« ter vse njegove spodbudne

nasvete in zanimive pogovore. Bil je neizčrpni vir modrosti. Ob smrti izrednih rojakov in prijateljev ostane med nami nezapolnjena praznina in se še bolj boleče zavedam resničnosti naše človeške minljivosti. V mislih ponovim pesniški verz Ivana Legiše... še ena prazna stolica mrzlo vame zija...« Globoko me pretrese, saj opazim mnogo praznih klopi - vse preveč vdov je že med nami in naša slovenska skupnost se vse prehitro redči. Toda z veseljem opazim na običajnem mestu pokojnega dr. Franka njegovo vdovo ter hčerko Alenčico z možem. Razveseli me, da sem v pogovoru z njo našla izvorno podobnost z njenim očetom. Spomin dr. Franka bo ostal tako resnično živ med nami. Vedno prijetno je tudi srečanje s piletnim rojakom Ignacom Ahlinom, s katerim se krasno ujemava v najinem dolenskem humorju. Malo shujšan se mi zdi in nekako prosojen. Povpraša me po mojem zdravju, jaz pa si predstavljam, da je sam pri najboljšem, ker je vedno tako prisrčno nasmejan. Vpraša me po novicah iz domačih krajev, saj odkar mu je doma umrla sestra, mu od doma nihče več ne piše. Obljubila sem mu, da mu bom prek mojih sorodnikov posredovala Višnjegorčana, če še izhajajo. Poslovim se, kot da se drugi teden spet vidimo.

Pozneje izvem, da ga že ugonablja zahrbtni rak. Odklonil je vso zdravniško pomoč in se predal božji volji.

»Oh, moj Bog, ne pusti mu trpeti, saj je njegova čaša trpljenja že vse prepolna!«

Med mnogi znanimi in neznanimi obrazi najdem tudi ugledna zakonca Rant. Čestitata mi za članek v Družini o moji mami za materinski dan. Veseli me, da sta vesela in nespremenjena, odkar sem ju prvič srečala pred 25 leti na pikniku v Berriju, skupaj z zdaj že pokojnim patrom Filipom Ferjanom. Veselo spoznanje. Prav verjetno jima kaj pomaga tudi Aničina večšina v homeopatiji. Škoda, da živim tako daleč!

Pesnika Ivana Legišo povprašam po njegovi naslednji zbirki pesmi, saj kar vem, da jih mora že imeti na koše na zalogi in po predalih, ki čakajo belega dne. »Nič ne bo, saj naših ljudi moje pesmi ne zanimajo in jih ne berejo,« mi žalostno zaupa. Vem, da je povedal resnico, pa se vseeno nočem strinjati z njim ter mu prepričljivo naročim, naj vsako pesem in misel vestno zapiše; nekoč bodo že objavljene, če prej ne, pa gotovo, ko nas več ne bo na tem svetu. Za moj večni optimizem mi je nadarjeni pesnik obljubil darilo: umetniško gravirano nojevo jajce, ki ga zna le on tako čudovito in umetniško obdelati. Tudi to je umetnost in izraz njegovega plemenitega duha! Mnogo lepot in bogastva sem se naučila ob mojem kratkem obisku pri naših rojakih v Adelaidi in v družbi prijateljice Vide na najinem popotovanju po adelaidskih hribih, ki me močno spominjajo na mojo Dolenjsko. Ja, skrbita me tudi Vida in Frank, ki se zadnje čase nekam krušita zaradi zdravstvenih problemov. »Vida, drži se, saj si mlajša od mene, in s Frankom ostanita zdrava, saj sta vendar tudi 'dolenjski korenini'!«

Lepa je Južna Avstralija in dobri ljudje živijo tam...
Bogu hvala in hvala prijateljem v Južni Avstraliji za vsa lepa doživetja!

JOŽICA GERDEN, MILDURA, VICTORIA

Slovinci v Imigracijskem muzeju Viktorije

Slovenska skupnost v Viktoriji bo prvič v avstralski zgodovini imela razstavo v Imigracijskem muzeju Viktorije. Kot vam je znano, je imigracijski muzej v Melbourne (Immigration museum, Old Customs House, 400 Flinders Street) leta 1998 začel z razstavami o etničnih skupinah.

V začetku leta 1999 smo v imenu slovenske skupnosti izpolnili prošnjo na razpis za razstavo in jo poslali imigracijskemu muzeju. Prošnjo so nam takrat zavrnili.

Pred mesecem dni pa so nas znova obvestili, da smo sprejeti in da naj bi slovenska razstava potekala od 23. oktobra do 29. januarja 2001.

Na dveh pogovorih nam je koordinatorica Maria Tence obrazložila njihove zahteve, financiranje, naše odgovornosti in naše ter njihovo delo. Z veseljem smo sprejele možnost za slovensko razstavo. Zavedamo se da imamo pred sabo ogromno dela, vendar upamo, da nam boste pri pripravljenju gradiva pomagali. Le tako bomo lahko uspeli in bili zgodovinsko predstavljeni širšemu občinstvu.

Razstava predstavlja slovensko skupnost Viktorije. Nosila bo naslov Kam? V novo življenje (Where to? To a New Beginning). Vsa razstava mora biti povezana v zgodbo, ki obdeluje pobeg čez mejo, taborišča, prihod v Avstralijo, prilagoditev na kraj in delo, kaj so Slovenci prinesli s seboj. Vemo, da je 90% Slovencev prišlo samo s torbico. Zato naj bi predstavili, kaj smo prinesli s seboj in kako smo tu nadaljevali na primer z našimi šegami, navadami in običaji kot so pust, velikonočni prazniki, miklavž, božič. Predstavili bi radi tudi slovensko žensko v novem okolju. Ker je bilo do zdaj na razstavah drugih etničnih skupin že veliko ročnega dela, bo poudarek bolj na idrijskih čipkah in slovenskem doprinosu k multikulturni Avstraliji. Kako smo razvili in obdržali našo kulturo in slovenski jezik.

Razstavni prostor je v prvem nadstropju, razstavni material bo v steklenih omarah, na panojih pa bodo slike in dvojezična obrazložitev. Izdelan bo tudi katalog.

Razstavo delno plača država Viktorija. Vodstvo muzeja ima zadnjo besedo pri postavitvi razstave in tem, kaj bo šlo nanjo. Mi jim moramo pripraviti vse gradivo in potem oni odločijo, kaj je primerno in zanimivo. Skupaj je treba spraviti veliko več, kot se bo uporabilo, kajti za nas je mogoče zanimivo nekaj, kar zanje ni, seveda pa jim bomo tudi mi povedali svoje želje in prednosti.

Zato bi vas prosila, dragi Slovenci, da še danes pogledate v vaše albume ali škatle, kjer verjetno še hranite slike in dokumente, da nam priskočite na pomoč. Če imate kakšno sliko iz kampov v Italiji, Avstriji ali Avstraliji, kakršne koli uradne papirje, zanimivosti s poti v Avstralijo z ladjo ali letalom, fotografije prihoda ladje ali letala v Avstralijo oziroma Viktorijo. Ne odlašajte, ker moramo v zelo kratkem času vse pokazati vodstvu muzeja. Fotografije in dokumente bomo preslikali in vam originale vrnili. Kar koli imate, s čimer bi nam lahko pomagali, oglasite se in pošljite na moj naslov, le tako vam lahko zagotovim pravilno vrnitev gradiva.

Milena Brgoč, 2 Clematis St. Glen Waverley, VIC 3150. Telefon (03) 9802 2958.

Delno moramo razstavo tudi sami plačati. Dobili smo finančno pomoč Ministrstva za kulturo RS in Ministrstva za Slovence v zamejstvu in po svetu RS. Vendar to ni dovolj, zato smo za finančno pomoč zaprosili tudi slovenska društva, versko središče in organizacije.

Odgovorne za razstavo: Milena Brgoč, Draga Gelt, Dragica Gomizel, Anica Markič, Vida Vojvoda, Lucija Smec in drugi, ki nam bodo neposredno pomagali.

MILENA BRGOČ, MELBOURNE

Mesečno poročilo arhiva verskega središča v Kewju

Smo Slovenci brez zgodovine? Seveda ne. Ampak če nihče od avstralskega Slovenstva ne odgovori na moja vprašanja, kaj naj si drugega mislim?

Čeprav sta bila patra Beno in Klavdij v Avstraliji zelo dolgo nazaj, ne morem verjeti, da ni Slovenca v Avstraliji, ki bi imel kakšno njuno sliko ali pismo. Tudi ne verjamem, da med nami ni Slovenca, ki se spomni patra Bena ali patra Klavdija, in ne bi mogel napisati deset stavkov za naš arhiv.

V aprilski številki sem poizvedovala o patru Pivku. Toda ker je bilo to res pred kratkim, ne bom godrnjala, ampak samo še enkrat vprašam, če ima kdo kakšno njegovo sliko, pismo, povabilo itd.

Zdaj pa je na vrsti Rev. dr Ivan Mikula, ki je prišel v Avstralijo leta 1953. On je edini slovenski duhovnik v Avstraliji, ki ni bil frančiškan. Rev dr Mikula je začel svoje delo v Sydneyju, potem pa je odšel v Perth, Osborne Park. Rev Mikula je edini slovenski duhovnik, ki je dalj časa bival v Perthu. Kot Korošec, ki je znal več jezikov, Rev dr Mikula ni skrbel samo za Slovence, ampak tudi za druge izseljence.

Rev dr Mikula ni imel veselja ostati v enem kraju. Potoval je po Avstraliji in se srečeval s Slovenci od Brisbane do Snowyja in od Melbourne do Perth. Ker je dočakal tudi visoko starost, sem stoođstotno prepričana, da je več Slovencev imelo osebni stik z njim. Torej slike, pisma in spomine na dan! Če jih želite zadržati zase, bi jih z veseljem fotokopirala in vam nepoškodovane vrnila. Samo omeniti morate, če jih želite nazaj ali jih podarjate arhivu.

Omeniti moram, da je to arhiv avstralskih Slovencev, ne samo arhiv slovenskih duhovnikov v Avstraliji. Tako

da je dobrodošlo vse, kar se tiče vašega življenja in življenja vaših prednikov. Prihodnje generacije bodo zanimale razmere njihovih pradedov - kako in zakaj so prišli sem, kje in kako so stanovali na začetku in pozneje, kje so delali, kakšno versko in družabno življenje so imeli. Zgodovina ni le zgodovina uradnih inštitucij, temveč tudi zgodovina oseb.

Če imate kakšno vprašanje, sem dosegljiva na telefonski številki (08) 8377 4869. Poštni naslov: Veronika Ferfolja, c/o Department of History, University of Adelaide, 5005.

Email naslov: vferfolj@arts.adelaide.edu.au

Pa lep pozdrav.

VERONIKA FERFOLJA, ADELAIDE, S.A.

Molitvena skupina v Kewju

Našemu patru Metodu se je izpolnila tiha želja po molitveni skupini, ki bi molila za vse potrebe verskega središča, za vse nas, za mir v svetu in tudi za duhovne poklice. Lani maja se je tako zbrala peščica ljudi in z enourno molitvijo vztrajala vsak teden prek vsega leta. Tako praznujemo že prvo obletnico molitvene skupine pri sv. Cirilu in Metodu v Kewju.

Skupina se počasi veča. V to ne moreš nikogar siliti, vsak sam ve in čuti, koliko mu molitev pomeni in pomaga. Čas je zelo primeren, ob torkih ob desetih dopoldne. Ker je mesec maj Marijin mesec, bi radi dali tej skupini ime Molitvena skupina Srca Marijinega.

Hvala, p. Metod, za vaša dobra dela in vse najboljše za vaš rojstni dan, ki ga praznujete v mesecu maju. Lepo nam je tudi, ko nas Francka vedno povabi v kuhinjo na čaj. Boglonej! Hvaležna

MOLITVENA SKUPINA, MELBOURNE

Pokojna

Po šestmesečni neozdravljivi bolezni je v hospicu Betlehem umrla FILOMENA HORVAT, roj. Vučko. Drugega aprila se je mirno poslovila od tega sveta in se preselila v večnost. Pokojna se je rodila 1. 10. 1927 v Gornji Bistrici v Prekmurju. Leta 1952 se je v domačem kraju poročila z Ignacom, kjer sta se jima rodila dva sinova. Kot družina so šli leta 1957 prek meje v Avstrijo ter po mnogih poskusih leta 1960 prispeli v Avstralijo. Živel so v Ormondu in zadnjih petnajst let v South Claytonu. Filomena je bila dolga leta zaposlena v bolnišnici Prince Henry.

Filomena zapušča moža Ignaca ter sinova Nacija in Tonija s snahama, štiri vnuke in dve vnukinji, sestro in brata v Sloveniji in sestro v Franciji. Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Andreja v South Claytonu. Pokopana je bila 5. aprila 2000 na spominskem livadnem pokopališču v Springvalu. Vsem, ki ste jo tolažili v bolezni ter jo spremili na zadnji poti se družina Horvat iskreno zahvaljuje.

STONE MIKUŠ, MELBOURNE

Obisk v Newcastlu

Na belo nedeljo smo rojaki v Newcastlu doživeli posebno presenečenje. Na pobudo p. Valerijana nas je obiskal mešani pevski zbor verskega središča sv. Rafaela iz Merrylandsa. Ker imamo v Newcastlu slovensko mašo le na peto nedeljo v mesecu, ko jo mesec ima, in ob božiču in veliki noči, smo bili še toliko bolj veseli, ko je prispel k nam poleg patrov poln avtobus pevcev in njihovih družinskih partnerjev.

Srečanje rojakov iz Sydneyja in Newcastla je bilo zelo prisrčno. Vreme nam je bilo naklonjeno, saj smo imeli izredno lep sončen dan. Sledilo je nekaj ur prijetnega kramljanja, srečanja prijateljev, ki se že dalj časa niso videli, žar in lepo petje mešanega zbora. Ob prihodu in pozneje na poti v cerkev smo skušali pokazati našim gostom najzanimivejše točke mesta in skromen zgodovinski opis Newcastla. Višek srečanja je bil pri sveti maši, ko je po stolnici Srca Jezusovega ob somaševanju patrov zadonela mogočna slovenska pesem. Hvala vam, pevci, za nas je bilo to posebno doživetje. Hvala patru Valerijanu za pobudo, pevskemu zboru in vsem, ki ste nas obiskali. Prisrčna hvala tudi rojakom iz Newcastla in okolice, ki ste na kakršen koli način sodelovali ali prispevali k prijetnemu in nepozabnemu srečanju.

MARIJA GROSMAN, NEWCASTLE, NSW

Ivan Klopčič, pred. slov. društva Tivoli, Marija Grosman, tajnica, in d. Valerijan. Newcastle

Prisrčno srečanje

Na belo nedeljo, 30. aprila 2000, so se cerkveni pevci izpred cerkve sv. Rafaela veselo spravljali na avtobus. Že na obrazih jim je bilo brati, da so dobro razpoloženi in da se odpravljajo na izlet. In ko sem jih čez nekaj ur 'dohitela' z avtom na zemljišču nemškega kluba Newcastle, sem našla nasmejeno slovensko družbo – Sydneyjčane in gostitelje Newcastlečane v prisrčnem pogovoru.

Ravno prav sem prišla za 'koncert' – pevci so ubrano zapeli pesmi Slovenska zemlja, Gor čez Izaro in še nekaj drugih. Mi pa smo jim navdušeno ploskali in tudi zapeli z njimi kak akord – seveda ne preglasno, da ne bi pokvarili njihove ubranosti! S prijateljico sva rekli: »Uf, kar mravljinci lezejo po meni, tako lepo pojejo in me ganejo...« In če koga zanima, pevcev je bilo osemnajst.

Z menoj za mizo je sedel par Hermina in Andrej Pichler s hčerko Metko, ki žive v Newcastlu in z užitkom sem poslušala ata Andreja, ko je s pevci pel Gor čez Izaro z zelo lepim in močnim glasom. Hermina in Andrej sta poročena že 65 let in sta pravi slovenski grči, saj je za naš piknik mama Hermina spekla najboljšo potico. Tako jo je ocenila gospa Marica Ovijač, pevka iz Sydneyja, ki s svojim možem Vinkom letos slavi že 55 let zakonske sreče.

G. Klopčič nas je pozdravil v imenu slovenskega kluba Tivoli, se zahvalil pevcem za obisk in za njihovo petje na pikniku in zvečer pri sv. maši. Gospa Marija Grosman pa se je spet izkazala kot duša in srce Tivolija z zelo lepo gesto, ko je povedala, da je p. Valerijan poslal denarno nakazilo za kritje stroškov piknika, ona pa ga je zamenjala, patru izročila sto dolarjev in rekla: »Hvala,

da ste prišli in dobiček je naš, saj smo v vaši družbi imeli čudovit dan!« Da, celo jesensko sonce je ves dan sijalo, kot da smo ga naročili.

Pevci so z gospo Grosman na čelu nato odšli na ogled Newcastla in potem k sveti maši. Upam, dragi gostitelji, da vam bomo pristrčnost in dobroto lahko vrnil in da nas kmalu obiščete v Sydneyju.

DANICA PETRIČ, SYDNEY, NSW

Štirideset let Slomškove šole v Kewju

Smo že v letu 2000, ki je tudi Sveto leto. Tudi 40. obletnica nam pomembne Slomškove šole je v tem Svetem letu. Naš svetnik A.M. Slomšek je varoval naš narod, saj je ljubil slovensko besedo in bil naš spodbudnik za materin jezik.

Zamisel pokojnega patra Bazilija je bila ustanoviti nekaj za našo mladino – najprimernejša je bila šola. Po drugem poskusu je g. J. Kapušin 4. septembra 1960 zbral otroke v razred, a pouk ni dolgo trajal. Naslednjič je poskusila mlada univerzitetna študentka, zdaj že pokojna gdč. Anica Srnec in začela z rednim poukom slovenskega jezika, kakršen obstaja še danes. Nekateri prvi učenci se še danes udeležujejo v slovenski skupnosti in igrajo važne vloge v čast vseh Slovencev.

V ta namen Kulturni odbor Verskega in kulturnega središča Kew na pobudo Štefana in Lucije Srnec prireja srečanje prvih, nekdanjih in zdajšnjih učencev Slomškove šole z njihovimi družinami in starši ter prijatelji, da se ob čajanki spomnimo nekdanjih dni, saj nam je dolgo obdobje obstoja Slomškove šole v veliko veselje in ponos. Veliko vlogo pri tem seveda igrajo učitelji, brez katerih slovenske besede in kulturnih prireditev ne bi bilo. Slavje (srečanje) prirejamo v nedeljo, 23. julija, po deseti maši v dvorani pod cerkvijo. Vljudno vabljeni ste tudi vsi, ki nadaljujete to dragoceno delo po etničnih šolah, klubih in drugje.

Prisrčno prosimo, da se tisti, ki se zanimajo za sodelovanje ali obisk, oglasite na tel. številko 9870 4810 (Srnec), da naše delo čim lepše proslavimo. Prosimo tudi za slike, ki jih morda hranite, da jih razstavimo in se ob njih spominjamo nekdanjih časov. Slike (z vašim imenom) lahko oddate v poštni nabiralnik ob cerkvi Baragovega doma ali jih osebno izročite patru Metodu ali Srnečevima.

Vabljeni in hvala!

LUCIJA IN ŠTEFAN SRNEC, MELBOURNE

Marija Brezmadežna

Marija je lepa kakor cvet, najlepša je od vseh deklet.
Zato te vsi častijo, še na oltarju te krasijo.

Jezusa je rodila, za nas vse božjega sina.
Za nas je trpel, a je veliko poti imel.

Ko je Marija še živela, je zelo slabo življenje imela.
Za svojega sina se je bala, veliko na molitev dala.

Dva tisoč let je minil, kar se je nekaj strašnega zgodilo.
Najprej so ga mučili, nato so ga na križ pribili.

Jezus je Marijo k sebi vzel, kot svojo mater jo objel.
Zdaj zraven sina sedi in se za neubogljivi narod solzi.

Na oltarju zdaj sedi, v rokah rože drži.
Angelci okoli nje letijo, prepevajo lepo melodijo.

Lepo pojejo na glas, Marija po naši smrti pridi po nas.
Tako vsi živimo, lahko rečemo, da ne trpimo.

Spoštuj Marijo in Boga, saj on ti odrešenje da,
zato ga vsi molimo, saj od njega zadovoljstvo dobimo.

Kdor se pa kisto in jezno drži, božjega dara vreden ni.
Ker ta pravi katoličani so vedno veseli in nasmejani.

IVAN HACE, NORLANE, VICTORIA

Vsi upokojeenci - pozor!

Leta 2000 poteka približno 50-letnica našega izseljenstva. Velike spremembe se dogajajo v naših življenjih, vesele in žalostne, predvsem pa prihaja starost in obdobje osamljenosti. Na pobudo in s pomočjo rojakov smo pred tridesetimi leti pod okriljem Slovenskega društva Melbourne začeli prirejati družabne čajanke, izlete in obiske gledaliških predstav za starejše in druge, ki jih je to zanimalo in veselilo.

Leta tečejo in poskrbeti moramo za naše starajoče izseljence, zdravstveno, duhovno in na razvedrilnem področju, predvsem pa pri urejanju uradnih postopkov, prevajanju listin in podobno. Dom matere Romane delno rešuje problem prebivališča za ostarele, za bolj aktivno, veselo in neodvisno starost pa smo po daljši raziskavi dobili zelo ugodne pogoje za morebitno gradnjo naselja upokojeencev. Našo jesen življenja moramo načrtovati

še preden nastopi, da bo lepa in polna zadovoljstva.

Zaradi zgoraj naštetih in podobnih potreb so od letošnjega januarja 2000 odprta vrata Slovenskega dobrodelnega urada na 19 A'Beckett Street v Kewju vsak ponedeljek od 10. do 12. ure. Prej je za to že skrbel

Slovenski narodni svet, letos pa je bil urad na novo registriran v upanju, da bo služil vsej slovenski družini tu in po svetu v povezavi z dobrodelno upravo Viktorije, Avstralije in Slovenije.

Za Slovenski dobrodelni urad

HELENA LEBER, MELBOURNE, VICTORIA

ZNAMKE

Znamke

ZNAMKE

Nove znamke, ki so v Sloveniji izšle marca 2000, nam je poslala gospa Maura Vodopivec iz Južne Avstralije. Tokrat so to Liki iz otroških slikanic, Fosili in minerali, Vrnitev izgnancev, Storžič in Jubilejno leto 2000.

Na znamkah so se kot znameniti liki iz slovenskih otroških slikanic znašli Maček Muri (leta 1975 mu je pomagal na svet pesnik Kajetan Kovič, likovno pa ga je upodobila akademska slikarja Jelka Reichman), Pedenjped (prvo delo za otroke pesnika Nika Grafenauerja, ki je prvič izšlo leta 1966, leta 1979 pa je oživel še v slikanici, ki jo je iskrivo ilustriral Marjan Manček) in Mojca Pokraculja (na Koroškem zapisana pripovedka, ki je v slikanici prav tako zaživela s sočno upodobitvijo Marjana Mančka).

Na znamki fosilov je upodobljena trilobitna vrsta Paladin (Kaskia) bedici. V bogatem najdbišču zgornjekarbonskih okamnin na Spodnjih Počivalah v Javorniškem Rovtu je bilo najdenih več primerkov nove trilobitne vrste, med njimi tudi cel oklep kamenega jedra.

Na znamki mineralov je dravit, magnezijev turmalin, ki ima značilno medeno rjavo do temno rjavo ali skoraj črno barvo.

Znamka Vrnitev izgnancev 1941 - 1945 je bila izdana v spomin na trpljenje okoli 63.000 Slovencev, ki so bili med drugo svetovno vojno pahnjani na trnovo pot izgnanstva.

Motiv na znamki Jubilejno leto 2000

prikazuje logotip jubilejnega leta in vrata ljubljanske stolnice, ki prikazujejo zgodovino slovenske vernosti od pokristjanjenja dalje. Relief na vratih je delo kiparja Toneta Demšarja.

Planinska znamka tokrat prikazuje Storžič (2132m), ki sodi h Kamniškim in Savinjskim Alpam.

Pisma o slovenščini našim rojakom u Australiji, XX.

Mirko Mahnič

Danes bo malo lažje, obravnavali bomo števniki, pregibno besedo (vsaj v glavnem), ki pove število (ena hiša), vrstni red (prva tekma), številčne skupine (dvoje psov) ali mnogokratnost (dvojna vrata, desetleten sad). Imajo samostalno in pridevno obliko (tisoč, enojen), nekateri ločijo spol, sklon in število.

Po obliki in pomenu imamo tele števnike:

1. **glavne**, ki omenjajo število oseb ali reči (na vprašanje koliko): eden - en, ena, eno - dva, dve - trije, tri - štirje, štiri, pet, deset, sto, tisoč...
 2. **vrstilne**, ki zaznamujejo vrstni red predmetov (na vprašanje 'kateri po vrsti'): prvi, peti, tisoči...
 3. **ločilne**, ki poudarjajo raznovrstnost oseb ali predmetov (na vprašanje 'koliker'): enoj, -a, -e, dvoj, troj od tu naprej pa vseskoz z obrazili -er, -era, -ero - četver, stoter, tisočer...
 4. **množilne**, ki povedo, kolikokrat je stvar pomnožena (na vprašanje 'kolikeren'): z obrazili -en, -na, -no ali z obrazilom -kraten - enojen, dvojen, četverer, stoterer - dvakraten, stokraten...
- Te štiri števnike pozna Slovenska slovnica 1947 in Bunčeva Slovenska jezikovna vadnica 1953 pa tudi Toporišič v Slovenski slovnici 1976. Doktor Anton Breznik pa v svoji Slovenski slovnici 1924, tretja izdaja dodaja še tri števnike:
5. **delilne**, ki povedo, po koliko je kake reči: po en, po enega, po trije, po tri, po četvero, po sto, po stotero...
 6. **ponavljalne**, ki izražajo kolikokrat in katerikrat se dejanje vrši - s pripono - krat in -č: prvokrat-prvič, stotokrat-stotič...
 7. **nedoločne**, ki približno označujejo množino reči; zanje nam rabijo samostalniki - množina, truma, pridevniki in nedoločni zaimki - mnog, noben, malo, nekaj, nič, pa tudi prislovi - več, manj, dosti, dovolj, precej...

Glavni števniki eden (en), ena, eno se sklanjajo kot pravi pridevnik (enega, enemu...ene, eni...eno, enega; dva, dve - trije, tri - štirje, štiri malo drugače, a tudi z oblikami za spol. Pet pa se sklanja za vse spole enako: pet, petih, petim, pet, pri petih, s petimi - tako tudi vsi glavni števniki od pet naprej.

Sto in tisoč se navadno ne sklanjata, milijon in milijarda pa kakor samostalniki (m. in ž. spol).

Kako pišemo glavne števnike:

od enajst do devetindevetdeset skupaj (npr. dvainsedemdeset), stotice skupaj, ločeno od drugih števil (dvesto, toda dvesto šestnajst),

tisoč, milijon, milijarda, bilijon pišemo ločeno od drugih števil (tisoč devet, dva tisoč osemsto dvainpetdeset),

5.226.335.267,00 zapišemo: pet milijard dvesto šestindvajset milijonov tristo petintrideset tisoč dvesto sedeminšestdeset. (Glej Pravopis 1962, str. 77.)

Vse druge števnike (vrstilne, množilne...) pišemo skupaj, tudi števnike prislove in sklope: dvaindvajseti, petstoti, štiristoprvi, dvatisoči, petstoterer, tristotrikat, pettisočkrat, dvestopetnajstič, na stotisoče, stotisočica, stomiljonina, petinosemdesetletnik (!), tisočpetstoletnica (!)...

Vrstilni števniki so pravzaprav določni pridevniki, ki jih, kot je bilo omenjeno, pišemo skupaj. Če jih zapišemo s številko, postavimo za njimi piko (štiriindvajseti = 24.).

Iz različnih vrst števnikov oblikujemo **števnike izvedenke** (kot samostalnike, pridevnike, glagole in prislove):

iz vrstilnih števnikov: na obrazilo -na - tretjina, petina;

na obrazilo -ca - stotica; na -nka - četrtinka, osminka; na -nski - četrtinski;

iz ločilnih: samostalniki peterokotnik, četveronožec, peteroboj, enojka, dvojka; glagoli postoteriti, potisočeriti;

iz množilnih števnikov: samostalniki enojnost, dvojnot, enkratnost.

Četrtek in petek se imenujeta po četrtem in petem dnevu v tednu, števniki 'vtori' (drugi) je odmrli, odtod torček. 'Prvina' je popoln samostalni, kjer komaj še čutimo zvezo s števnikom (Slovenska slovnica 1947).

Toliko o števniku, čeprav še zdaleč ne vse. Prihodnjic se srečamo z večjo silo - z glagolom, s čimer bomo obdelali vse pregibne besedne vrste.

Franciškou svetni red (FRS) 3.

p. Filip Rupnik

V prilogi o FRS smo razmišljali o svetnikovi skrbi za ljudi v svetu in kako se lahko, kdor spozna, da mu je sv. Frančišek kažipot v življenju evangelija, odloči za to življenje. Zvedeli smo tudi za zgodovinske podatke iz njegovega življenja. V nadaljevanju bomo videli, kako naj bi zgedala naša vsakomesečna srečanja. Najprej bo nekaj besed o vsebini, nato o zgradbi srečanja bratstev in končno o njihovi izvedbi.

A. Vsebina

Mesečna srečanja so družinska srečanja bratov in sester, ljudi, ki želijo živeti evangelij po načinu sv. Frančiška Asiškega. Sestavljena so iz štirih glavnih delov: molitve, vzgoje, apostolske dejavnosti in pobratenja (Vodilo 5, Apl. Dela 2. 42)

Skupna molitev združuje brate in sestre v slavljenju Boga, našega Očeta v nebesih, to je lahko evharistično slavlje z nagovorom in petjem ali skupna molitev dnevnic ali kakšna druga skupna molitev.

Vzgoja dovoljuje oz. omogoča članom bratstva, da razvijajo svojo duhovnost, svoje človeško, krščansko, evangeljsko in frančiškovo življenje. Predstavlja jo lahko branje vzgojnega besedila, posvetovanje z duhovnim asistentom ali izmenjava mnenj o duhovnih temah.

Apostolske aktivnosti in karitas bratov in sester se obravnavajo v skupnosti tako, da postanejo del celotnega bratstva in niso zgolj dejanja posameznikov. Mesečna srečanja dajejo možnost vsem udeležencem – članom, da spremljajo delo in aktivnosti drugih in da se sami dejavno vključijo v obveznosti bratstva. Ta del srečanja je lahko izmenjava mnenj o delu članov, poročila o uspehih ali neuspehih, skupno načrtovanje, delitev dela ali predlaganje različnih spodbud.

Pobratenje ponuja priložnost vsem članom, da postanejo resnični bratje in sestre in da to bratstvo, ki ga je želel sv. Frančišek, tudi zaživijo. Lahko je tudi preprosto trenutek, ko smo skupaj, čas medsebojnega spoznavanja, preprostega pogovora o veselju ali žalosti. Domiselno ga lahko spremljamo z drobnimi pozornostmi, npr. z voščili za god, rojstni dan ali obletnico. Včasih je prikladen kak prigrizek.

Vsako mesečno srečanje naj bo zaznamovano z zgoraj naštetimi štirimi elementi. Seveda ni treba, da bi bil poudarjen vedno isti. V času duhovnih vaj bo pomembnejša skupna molitev. Na srečanjih bratstva

namenjenih vzgoji, je v ospredju element vzgoje. Na srečanjih, kjer se pregleda preteklo delo, bo glavni poudarek na dejavnostih. Kadar gre bratstvo na izlet ali romanje, bo prevladovalo pobratenje. Vsakdo mora imeti v mislih, da so vsi štirje elementi bistveni za življenje bratstva in morajo biti v taki ali drugačni obliki navzoči na vsakem (mesečnem) srečanju.

Pomembno je, da vsebina vsakega elementa kaže na razgibano povezavo, ki jo člani bratstva lahko prepoznajo. Razgibanost pa nagiba k prihodnosti in 'odpira pot k prenovi' (Vodilo 7), vzdržuje 'odprt in zaupljiv dialog apostolske dejavnosti' (Vodilo 6) ter pomaga sestram in bratom, da so 'priče dobrega, ki mora priti' (Vodilo 12). Razgibana povezava vsebine pomeni, da mora biti podajanje duhovnega asistenta povezano. Temeljiti mora na znanju in prepričanju, hkrati pa mora biti popolnoma odprto za delovanje Sv. Duha. Ne smemo se bati novosti, ker bi s tem zvezali bratstvo s preteklostjo in naredili člane nesprejemljive za razumevanje časa. Prav tako voditelj, zaljubljen v svobodne novosti spusti z vrvice razbrzdano zanimanje, ki bratstvu preprečuje rojevanje sadov potrpežljivosti in stanovitnosti.

B. Zgradba

Srečanja bratstev na vseh ravneh so lahko sestavljena na razne načine. Prvi je, da pri sestavi srečanja upoštevamo načelo razgibanosti. Srečanja istega bratstva so lahko različno oblikovana: v skladu s časi cerkvenega leta, namenom srečanja (npr. s kandidati, novinci), posebne priložnosti itd. Temu primerno bomo našli nekaj različnih srečanj bratstev, oz. njihovo zgradbo:

- srečanje s posebnim evharističnim slavljem;
- srečanje z župnijskim evharističnim slavljem;
- srečanje brez evharističnega slavja.

V prihodnji številki pa o izvedbi srečanja.

Molitev pred križanim

*O uzvišeni in veličastni Bog, razsvetli temine
mojega srca. Daj mi pravo vero, trdno upanje in
popolno ljubezen, razumnost in spoznanje, o
Gospod, da se bom držal tvojih svete
in resnične zapovedi.*

Amen

SVETI FRANČIŠEK ASISKI

MARIJA KMETOVA

18

1. DAROVI BOŽJI

»Jaz moram govoriti z njim!« je spet odločno izjavila Klara in povzela: »Kaj tebi ni segel v srce? Kaj nisi slišala njegovih vročih besed, kaj nisi videla njegovega bledega obraza, nisi videla v njem Kristusa, ki ga nosi v srcu in besedi in trpi zanj? Kaj sva ga zaman poslušali v cerkvah San Giorgio in San Rufino? Kaj tebi ni, da bi morala, morala za njim in z njim za Kristusom? O Bona, pomagaj mi, da pridem do Frančiška!«

Bona je žalostno zmajala z glavo:

»Pojdi, zdaj, Klara, pojdi v hišo – jutri se pomeniva!«

»Zares?« je v dvomu vprašala Klara.

»Pa če rečem!«

V so noč ni Klara zatisnila očesa, gledala je skozi okno in vsepovsod videla in slišala Frančiška. Poznala je Bono, vedela je, da ji ne more odreči nobene prošnje, še tiste ne, ki jo ima v mislih, nikar, če jo prosi kakor danes!

»A mati, kaj poreče mati, in oče! Kako sta bila huda, ko sem dejala, da sem se zaobljubila Bogu in se ne bom nikoli poročila! 'Vse, kar je prav,' je dejala mati takrat, 'tudi jaz molim in hodim na božja pota in sem te že otroka izročila Bogu v varstvo. A da bi se odrekla poroki? In taki, ki je po volji staršev? To je upor in ni božja volja! Izpametuješ se, pridejo drugačni dnevi – in sama porečeš, da nisi ravnala prav.' Še jo slišim,« je povzela v mislih Klara, »a kaj bi dejala, če bi vedela, kar sem zaupala Boni! Pa moram in moram – Bog hoče tako!« je sklenila Klara.

Čez nekaj dni, ko ni bilo doma očeta in matere, sta odšli z Bono, ki je bila že govorila z Rufinom in s Silvestrom, po oljčnih gajih in stranskih stezicah na drugo stran Assisija, kjer ju je čakal Frančišek.

Dehtelo je iz detelje, sončni žarki so stali na strmeh Assisiju, med rebri so lile sence, na oljčnih listih so kakor sitni modrijani glasno govorili škržati sami s seboj, a lastovke so se jim smejale in se z vriskom kakor iskre podile do njih in se poganjale v hipu kvišku kakor puščice. »Čri, črii, čriii,« je šlo v sonce, da je bilo ozračje v črnih pičicah. Frančišek je sedel pod oljko, nasmehnil se je pikapolonici, ki mu je prifrčala na roko, zrl je za mravljo, ki se je s težavo prerinila po njegovi raševinasti halji in brž stekla po detelji navzdol. Kobilica se je izgubila in zašla v njegovih laseh; kakor da jo vidi, se je zdelo Frančišku, kako so ji oči večje in večje od groze in ji trepečejo nožice. Izpod mahnega, belega kamenčka pa je za hip pomolil hrošček svojo svetlo glavico in spet smuknil nazaj.

»O ti ljubi Bog,« je tiho govoril Frančišek, »in vse tole si Ti ustvaril in za vse te skrbiš in poznaš sleherni stezico teh nožic! In za lastovke-sestrice skrbiš in skrbiš za rože in trave. In vendar jim nisi odmeril večnosti in ne nebes. Le za človeka si jo namenil – le zanj! In le zanj si pretil kri, zanj Ti je trnjeva krona pognala krvave kaplje med lase in na sence in oči... kako nas ljubiš!«

»In koga mi danes pošiljaš, Gospod,« je dejal čez nekaj časa in dvignil glavo. »Grofico Klaro Scifi, hčer grofa Favorina. Kaj hočeš, da storim, povej mi, Gospod, povej!«

Klara pa ni vedela, ali ji noge res stopajo po tleh, ko je šla z Bono Guelfucci in se bližala Frančišku. Vsa je

drhtela, kakor mak ob poti so bila njena lica, in je govorila:

»Ali je res, Bona, ali ne sanjam, kakor sem že tolikokrat videla v sanjah to pot? Bona, preveč je sreče, preveč... Stopiva hitreje! Ne – bolj počasi pojdiva, da mi je dlje časa lepo! Zakaj, saj ne vem – kako bi vedela – ali bom vseč Frančišku, njemu, o Bona, pomisli – njemu!«

Bona se je strahoma zazrla v Klaro in dejala:

»Vidiš, kako sem bila neumna! Poslušala sem te – in zdaj – še zbolih mi – o, in staršev tvojih se bojim!«

»Beži, beži, če pride ne vem kaj, on bo z menoj in sam Gospod! Pa kaj je dejal, Bona; povej, še enkrat povej!«

»Ko sem ti že tolikokrat! Da pridi, je dejal.«

»In nič drugega?«

»Ne.«

»Pridi, pridi! Kako te slišim, Francesco!« je šepetala Klara in stiskala roke na prsih.

»Mir vama bodi!«

Kakor bi jo zemlja prijela za noge, je obstala Klara, Bona pa ji je kakor v zaščito pred nečem neznanim in mogočnim, položila roko na rame. Klara je ni čutila in ni videla sonca ne rož ne lastovk. Videla je le njega, ki je bil v njenem srcu, in se je zazrla vanj iz vseh globlin svoje žejne duše. »Francesco« je pelo njeno srce. »Francesco« so klicale lastovke, »Francesco« so pisali sončni žarki po nebu. In »Francesco!« so izgovorila usta in beseda se je zašibila kakor drobna vejica in z njo Klara, ki je zdrknila na kolena. Božajoče se je dotaknila Frančiškova roka njene glave in dejal je z drhtečim glasom:

»Vstani, vstani, Klara, in povej!«

Bona si je utrnila solzo, ko je videla, kako je prevzelo Klaro, in tudi njej je bilo vse drugače, lepo in toplo kakor še nikoli. »Ne čudim se Klari, svet mož je,« je sklenila v srcu.

Kako je bila Klara že zdavnaj pripravila besede, ki jih bo govorila Frančišku ob tej priliki! A zdaj, kakor da so ji zaklenjena usta. Šele ko se je ozrla v Frančiška in videla ljubezen in nadzemesko veličino v njegovih očeh, je izpregovorila:

»Vabil si in govoril, Francesco, in tvoja beseda mi je odprla oči: videla sem razkošje in sijaj doma – na oni strani pa je bil ubogi Jezus in ti, Francesco. Iskra se je vnela v srcu, tlela je in vzplamtela: nič več nočem bogastva te zemlje; za ubogim Jezusom hočem po tvoji poti, Francesco, po kraljevski poti, da zamenjam veselje tega sveta z žalostjo v mislih in trpljene našega Gospoda.« Beseda se ji je utrgala, v šepetu je dodala:

»Tvoja sem, Francesco, da bom samo Kristusova...«

Frančišku se je zameglil pogled in solze so se zaiskrile v črnih očeh. Prijel je Klaro za bele roke in dejal:

»Hud je moral biti boj, o sestra, ki je rodil take besede. Blagoslovljena bodi! Oprostiti te hočem iz objema hudobnega sveta in obogatiti našega Gospoda s teboj. Tvoje telo bodi svetišče za Boga samega in le Kristus je tvoj ženin. Veselim se z njim in s teboj. V noči po cvetni nedelji pridi v najlepši obleki k Porcijunkuli, da te poročim z ubogim Jezusom-kraljem. Čakal te bom.«

Odšel je, oljke so ga skrile. Klara je strmela za njim, strmela, dokler ni padla na kolena in poljubila tal, kjer je govoril on.

»O Klara, Klara,« jo je vzdramila Bona in se stresala v joku. »Vzel te je – nikogar nimam več na svetu!« Oklenila se je je, a Klara ji je dvignila glavo in dejala:

»Hvala ti Bona, tisočkrat hvala! Sam Bog te je izbral, da si mi bila pripomoček do Njegove poti. Nikoli ti ne pozabim te dobrote in Bog ti jo povrne! Ne bodi žalostna! Glej, tako sem vesela! Tako, tako vesela!«

V odsevu novega, onstranskega sveta je stopala kakor kraljevska nevesta proti domu.

»Kakor bi gledala našo ljubo Gospo z angeli, ko gre k Elizabeti,« se je domislila Bona in ponosna je bila na svojo ljubljeno.

2. CVETNA NEDELJA

Na cvetno nedeljo so se preselile oljke od škrjančkov in škrzatov in čebel v svetišče svojega Stvarnika in v stolnico sv. Rufina. Ondi so trepetale med sijajem čipkastih pregrinjal in kakor papir tenkih in belih zgibkov. Dehte so sredi razkošja rožaste, šušteče svile in težkega damasta. Medlele v razkošju pobarvanega žameta. Sonce, zlato, rože in luči – ves oltar je bil v njih. Petje se je vilo med barvami in pozvanjanjem zvončkov, resno je udarjal veliki zvon. »Z vejicami oljk v rokah so šli otroci Judeje, da srečajo Gospoda, in so vzklikali in rekli: Hosana Bogu na višavah!« Množica je stopala v procesiji po cerkvi, da sprejme vejico blagoslovljene oljke iz rok škofa dona Guida. Stopala je družina grofa Favorina: grof z mečem in s perjanico v sijaju viteza, grofinja Ortolana, komaj sopeča pod težo nakita in svile in žameta, sin Boso, kakor iz pravljice porojeni vitez, hčerke: Penenda, Agneza, Beatrice – cvetke iz bajnih vrtov. A Klara?

»Kaj je Klari?« je zašuštel med množico.

»Glejte, škof gre k njej!«

Vse je okamenelo, se zavzelo, zazrla v Klaro.

Se nadaljuje

p. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

Saj bi živali skoraj vrečo raztrgali, tako sta skakali v njej. Vendar ni nič pomagalo. Tonček jo je prevezal z vrvico, da je mogel nemoteno in brez posebne pažnje izdreti žebličke, Marko je medtem odprl zabojček. Tonček je nastavljal vanj odprtino vreče in jo razvezal.

»Brž v zabojček, potem lahko naprej spita,« se je smejala Neža in pomagala dečkoma.

Potem so veselo nadaljevali pohod. Lovca sta bila danes menda zares slepa. Zopet je nežasta Neža zaklicala, da je našla duplino. Ko sta si jo ogledovala, je bil Marko ponovno mnenja, da je prazna. Luknja je bila vseeno malo prevelika.

A zdaj Poberetov niti ni čakal, da bi Tonček poskusil s sekirico, če se bo oglasil kak stanovalec. »Bosta videla, da ni nič!« je rekel, stopil na štor ob drevesu in segel z roko v dupljo.

Joj, kako je zatulil! Komaj je izvlekel roko iz polhnje, kajti na njej je visel – debel polh. Držal se je z zobmi za kazalec Markove desnice. Kot klop.

»Au, au!« se ga je zaman otepal nesrečnež, da je Neža vsa prestrašena skočila pet metrov od njega. Tonček pa je debelo gledal ples in ni vedel, ali bi se smejal ali sočustvoval. Saj je prijatelj sam rinil roko v polhno. Kdo mu je kaj rekel! Zdaj pa ima, kar je iskal!

»Kaj takega pa še ne! Vsaj na tla ga nikar ne otreši, če si ga že venkaj izvlekel,« se je končno spomnil, nastavljal zaboj ter mu pripravil vratca.

Marko je kričal kot za stavo, tako ga je držala nadležna past.

»Boš izpustil, boš izpustil!« je Tonček polha potiskal v zabojček ter ga s šibico tepel po glavi. Morda je hotela živalca še krepkeje zagrabit ali pa se je utrudila; polhove čeljusti so izpustile svojo žrtev in debelušček je zletel k

Riše: Zorka Černjak

ostalima dvema ujetnikoma, da so vsi trije zacvilili.

»Ojej, kako boli!« je cvilil tudi Marko in takoj nesel ranjeni prst v usta. Kri mu je močno tekla. »Še noht bi mi kmalu odtrgala, hudoba!«

»Vidiš, ni samo lisasti polh nevaren, ampak tudi njegovi bratci,« se je šalil Tonček in dodal: »Tri smo pa le ujeli. Juhuhu!«

Marko bi tretjega prav rad prepustil svobodi, da bi imel le cel prst. Toda zdaj nič ne pomaga! Obvezal se je z robčkom in se za spoznanje bolj junaško držal kakor v začetku. Neža bo vsem sošolcem strobezljala, kako je visel polh na njegovem prstu. To bodo poslušali in mu zavidali, da je tak junak. Lepša bo njegova podoba, če ne bo solza zraven.

Vendar ni bil nič kaj pri volji, da bi še lovili. Sicer pa je bilo tudi sonce precej visoko. Gotovo je ura odbila že deseto. Družbica je odšla proti Potoku in med potjo poslušala, kako so cvilili v zabojčku polhi. Najbrž jim prisiljeno guganje ni bilo ljubo in menda so se tudi grizli, grduni.

Potoška mati je Marku namazala prst z arniko, da je fant visoko poskočil, tako ga je zaskelilo. Toda arnika je zdrava in bo preprečila gnojenje.

»Drugič gotovo ne boš več drezal s prstom v polhne. Polhinja ni skleda mleka z debelo smetano, kaj?« se je šalil oče Miha in ga zopet spravil v smeh.

»Polhe smo pa le dobili! Ravno tri: za vsakega eden!«

»Še nekajkrat gremo na lov in bo imel vsak izmed nas za zimo novo polhovko!«

Tonček je poleg lovske sreče poskusil tudi z ribolovom. Kaj bi ne, saj je tekla voda mimo hiše! In kako lepe postrvi so plavale v njej. Toda trnka ni potreboval, le počemu! Zavihal si je široke hlačnice in rokave, stopil v vodo ter segal pod skale, kjer je bilo dosti lukenj. Dobro je poznal stalna mesta, kamor so se zatekale ribe. Samo se mu je smejalo, kadar je otipal sluzaste luske. In potem je ribo zagrabil, kot bi jo hotel zadaviti. Privlekel jo je venkaj ter vrغل na breg. Kako je bil dečko vesel, kadar je mogel prinesiti materi kaj za v ponev.

A v potoku niso živele samo ribe, ampak tudi raki. Pa koliko! Pod vsakim kamnom si jih našel polno vse do leta, ko je odšel Tonček k vojakom. Takrat so izginili in ljudje so pravili, da jih je pobrala račja kuga. Le tu in tam si našel katerega, ki je vendarle ostal.

Kako se je Tonček spraval na rake? No, za šalo je lovil vsakega posebej: pritisnil ga je na hrbet, če ni prej škarjar zafrknil repek in se pognal pod drug kamen. Da je bil pri lovu Tonček od sile oprezen, se razume.

Vendar šele od takrat, ko ga je eden prijel za prst ter obvisel na njem kot polh na Markovem. Dečko je treščil z njim ob kamen, da je odletel nazaj v vodo, toda na Tončkovem prstu so ostale – njegove desne škarje. Komaj jih je razklenil in kri mu je kar lila. Rak pa se mu je gotovo smejal iz vode, dasi brez enih škarij. Saj mu bodo zrastle nove, čeprav malo manjše. Nič za to!

Kadar se je spravljal k dežju, so postali raki nemirni in so kar sami lezli iz jarka v travo. Če ne, jim je pa Tonček ponujal v vodo palico, na katero je navezal nekaj črvov. Po šest hkrati se jih je prijelo za preklo, da jih je samo dvigal iz vode in otrsral v vedro. Neumneži! Hitro je bila posoda polna in zvečer je sedela vsa Pintarčkova družina okrog skled z raki. Dosti mesa ni na živalci, a kar ga je, je zelo okusno. Saj jih je znala mati Marijana dobro pripraviti in jim z različno zelenjavo izboljšati okus. In kako se je zdelo Tončku imenitno, ko ga je oče potrepjal po rami, rekoč: »Saj ti je kar na čelu pisano, da si Mihov sin!«

PA STIŠKI ZVONVI PRAV MILO POJO...

Oni predpust, ko je Tonček sedel v drugem razredu, so v Potoku zopet izgubili dvoje pridnih rok. Kastelčev Lojze, kovač na Stiškem polju, je prišel po Ančko, da si z njo ustvari nov dom. Tonček in Neža sta gledala izza materinega hrbta, ko so križali svojo hčerko. Ančka je klečala na hišnem pragu in na ves glas ihtela. Še Tončku,

ki je bil fant, se je storilo milo. No, pa saj so si vsi – še oče – brisali solze. Menda edino Janez, trda dolenski trma, ne bi dobil mokrih oči. A ta je tistikrat v Ljubljani služil vojake.

O, Tonček je imel rad svojo sestro Anko in ji je včasih iz same ljubezni mimogrede razdril kite. Zdaj je ne bo več v Potoku... Za žensko delo je poleg matere, petnajstletne Ivane in Neže ostala Micka, ki je dosti starejša od Ančke, a bo še kar obsedela na domu. »Ta naj bi šla zdoma, ta!« se je mislil Tonček. Pa ne, da bi je ne imel rad. Toda z Ančko se je vseeno najbolje razumel.

»Bog ti daj sveti žegen božji in srečno streho nad glavo!«

»Amen!« je zahlipalo dekle in objelo mater. »Pa odpustite, kar sem vam delala skrbi! –Z Bogom, oče!«

»Delaj še možu tako veselje, kakor si ga nam!« je bil mlinar Miha ganjen.

Nato sta z materjo poškrpila hčer z blagoslovljeno vodo. Na vozu z balo se je med glasnim vriskanjem oglasila harmonika. Ančka je sedla k vozniku in se odpeljala s potoške domačije. Med solzami je gledala na svoj ljubi domek, dokler ni izginil med zelenjem.

Potem je imel Tonček hišo več, kjer je delal obiske. Pri Pakjovih na Viru, kamor se je primožila Franca, je že pela zibelka svojo prelepo pesem: »Aja tutaja, aja tutaja...« Debeluška se je drla v njej za tri. Še Tonček jo je pomagal ujkati, kadar je bil pri Franci. Toda fantu se je zdelo, da sestra ni preveč srečna.

Se nadaljuje

sv. ciril
in metod

MELBOURNE

p. Metod Ogorevc, OFM
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission
Baraga House, 19 A'Beckett St.
Kew, Vic. 3101
Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka - Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054

VELIKI TEDEN

Sobota pred cvetno nedeljo je bila zelo živahna. Prišlo je približno petnajst žena, ki so izdelovale butarice. Možje so čistili okolico cerkve in Baragovega doma, nazadnje pa postavili še klopi in stole za sv. mašo na prostem. Bernard Brenčič je namestil novi križev pot na

dvorišču Baragovega doma, pomagali pa so mu Stanko Debelak, Zorka Černjak in Katarina Mahnič. Med drugim delom smo posneli tudi prispevek za velikonočno oddajo na radiju 3ZZZ. Popoldne se je kuhinja napolnila, ker je bilo treba čimveč pripraviti za cvetno nedeljo. Bila je tretja v mesecu, ko je na sporedu družinsko kosilo. Med deseto sv. mašo na cvetno nedeljo nam je nekajkrat malo ponagajal

dež, čeprav ga ni bilo več kot pri dobrem blagoslovu. Članice Društva sv. Eme, ki so organizirale izdelovanje butaric, so bile zadovoljne, ker so šle vse butarice v promet, s prostovoljnimi prispevki pa ni

mešani zbor. Na koncu sv. maše smo tudi eno uro vztrajali z Jezusom na Oljski gori z molitvijo in petjem. Žal pa velikega obiska ni bilo. Nekateri verjamem, da so šli k maši v bližnj o avstralsko cerkev, bojim pa se, da mnogi

niso šli nikamor. Zora Kirm in Fani Šajn sta poleg velikega četrtka okrasili cerkev tudi za veliko noč. Za velikonočni simbol v cerkvi je Iris Ditner naslikala metulja, simbol novega življenja, vstalega Jezusa Kristusa, polepšali pa sta ju Draga in Frances Gelt. David Hvalica in Simon Grilj sta pripravila božji grob.

bilo težav kupiti nove kosilnice na laks.

Na veliki četrtek je bilo pri sv. maši, ki je bila spomin na Jezusovo zadnjo večerjo, svečano ozračje z veliko petja, za katerega je skupaj z menoj poskrbel cerkveni

obredih tudi boljši obisk kot na veliki četrtek.

Velikonočna vigilija pri lurški votlini je z vstajensko procesijo in blagoslovom jedil na koncu v dokaj hladnem večeru trajala dobri dve uri. Feliks in Frank Šajn sta

pripravila ozvočenje tako kot že vrsto let.

Največji obisk smo imeli na veliko noč pri deseti maši, ko se je dvorišče Baragovega doma povsem napolnilo. Sv. maši in blagoslovu jedil je sledilo še žrebanje velikonočnega srečelova. Čestitam srečnim dobitnikom, pa tudi Društvu sv. Eme, ki je srečelov izpeljalo, z izkupičkom pa kupilo dolgo aluminjasto lestev.

Naj se tudi na tem mestu toplo zahvalim vsem, ki ste na kakršen koli način pomagali k pripravi letošnjih velikonočnih praznikov, pa tudi vsem, ki ste prišli, da smo praznovali na domač, slovenski način. Lepo je bilo!

POGREB

OTILIJA (TILKA) KEŽMAH, roj. Čirič, je umrla 18. aprila 2000 v Domu Matere Romane za srčnim infarktom. Rojena je bila 14. 12. 1909 v Radoslavcih pri Mali Nedelji kot deveta od desetih otrok. Pri Mali nedelji se je poročila s Francem Kežmah. Do odhoda v Avstralijo leta 1963 sta živela v Malih Moravčah, občina sv. Jurij. Tam sta se jima rodili tudi hčerki Tereza in in Anica. V Avstraliji

je družina živela najprej v Fawlknerju, nato v Campbellfieldu. Zadnjih pet let je Tilka živela v Domu matere Romane. Pogrebno sv. mašo zanjo smo imeli 20. aprila, pokopana pa je na Keilorju ob svojem možu, ki je umrl že leta 1984. Poleg hčera zapušča tudi pet vnukov in tri pravnuke.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega moža, očeta, dedka Janka Damiša se iz srca zahvaljujemo patru Metodu za tako lepe besede in molitve pri pogrebu. Posebna zahvala vsem pevcem, darovalcem cvetja in denarja, Društvu sv. Eme in za prekrasno pecivo vsem gospodinjam.
Bog naj vam bo bogat plačnik.
Žalujocha žena Angela z družino

KRST

TAYLA ROSE BROŽIČ iz Roxburgh Parka, Vic., je bila krščena v cerkvi Dobrega pastirja, Good Shepheard v Gladstone Parku 23. aprila 2000. Starši so Joe Brožič in Julie, roj. Pupillo, botra pa Doris Grl in Marija Pupillo. Krstil jo je avstralski duhovnik.

NEKAJ ŠTEVILK

Za butarice smo dobili \$599.70 prostovoljnih prispevkov, ki so bili namenjeni ročni kosilnici na laks. Dobiček od velikonočnega srečelova, \$600, je namenjen nabavi dolge aluminjaste lestve. Oboje je zbiralo Društvo sv. Eme. Od 1100 poslanih velikonočnih ovojnic smo jih doslej dobili nazaj 324 s skupnim zneskom \$7,333. Velikonočni dar verskemu središču bo letos namenjen za spomenik na delu pokopališča, kjer je pokopan p. Bazilij. Bog vam povrni za vse darove! Anica Smrdel je zbrala \$200 za spomenik s prodajo domačih rezancev pred prazniki.

Čestitam za iznajdljivost!

ŠMARNICE

Mesec maj je Marijin mesec in mesec šmarnic, ki jih bomo brali ob nedeljah pri sv. mašah v verskem središču in drugod. Sv. maša s šmarnicami bo tudi vse petke v maju.

MATERINSKI DAN

Praznovali ga bomo na prvo nedeljo v maju. Pripravlja ga Slomškova šola skupaj z odborom staršev. O podrobnostih morda naslednjič, ker tole pišem že pred praznikom. Čestitke vsem mamicam!

MINISTRANTI IN MINISTRANTKE

Letna sv. maša za ministrante in ministrantke bo v stolnici sv. Patrika v Melbournu v petek, 19. maja, ob osmi uri zvečer. Novi ministranti bodo sprejeti v Družbo sv. Štefana. Vabljeni tudi novi ministranti, da se pridružite!

PREDSTAVITEV

V nedeljo, 28. maja, po deseti maši, se bo s predavanjem in priložnostjo za pogovor v naši dvorani predstavil dr. Primož Strojani iz Ljubljane, ki na inštitutu Peter McCallum v Melbournu dopolnjuje svoje znanje in prakso o zdravljenju raka. Vabljeni!

MLADINSKI KONCERT

bo letos že 8. julija in sicer v Adelajdi. Na drugem mestu v reviji si lahko preberete podrobnosti. Prijavnice so že na razpolago v verskem središču in na društvih. Iz Kewja bo na koncert organiziran avtobus. Nastopajoči bodo imeli prevoz zastoj.

sv. rafael
SYDNEY

KRSTI

MILKA in LIDIJA KARIŽ, Regents Park, NSW. Oče Joško, mati Cveta, roj. Penova. Botra sta bila obema Jože in Jenny Vičič. - Sv. Rafael, Merrylands, 8. aprila 2000.

ISABELLA CARMEL JAMŠEK, West Pennant Hills, NSW. Oče Robert, mati Carmel, roj. Bartlett. Botra sta bila Andrea in Linda Konestabo. - Sv. Rafael, Merrylands, 9. aprila 2000.

VRT BARAGOVEGA DOMA

Lojze Jerič je ob pomoči sina Martina in njegovega sodelavca Jamesa ter Viktorja Ferfolje in Jožeta Grilja zabetoniral poškodovano pot in robove vrta, kar bo omogočalo lažje košenje trave in manj drsenja zemlje. Trava je na vrtu slabo rastla, ker je bila zemlja kisla, zato so jo pomešali z apnom. Bog povrni vsem!

NOVO

Dvorana in bar sta odprta vsako nedeljo po deseti maši oziroma po deveti na drugo nedeljo v mesecu. Hvala Društvu sv. Eme!

p. Metod

Vse fotografije:
Ivan Lapuh

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02)9637 7147 in (02)9682 5478
Fax: (02)9682 7692

ALEXIS TERESE FRANCE, Pennant Hills, NSW. Oče Alan, mati Debbie, roj. Grča. Botra sta bila Peter Ross in Diana Bicopoulos, Michael Bicopoulos in Naorelle Tricker pa sta bila krščanski priči. - Sv. Rafael, Merrylands, 9. aprila 2000.

JAMIE ADAM BRATOVIČ, Merrylands, NSW. Oče Edward, mati Suzanne, roj. Flanagan. Botri so bili John in Carol Kern ter David in Nerida Uljan. - Sv. Rafael, Merrylands, 6. maja 2000.

ADAM PARNELL, Clontarf, Qld. Oče Wayne, mati Maria, roj. Matičič. Botra sta bila Fay in Franc Matičič.

LUKE MATIČIČ, Clontarf, Qld. Oče David Franc Matičič, mati Gail, roj. England. Botra sta bila Paul in Norelle Jackson. - Oba krsta sta bila v cerkvi Matere božje, South Brisbane v nedeljo, 7. maja 2000.

Novokrščenim malčkom, staršem, družinam in botrom naše iskrene čestitke k prejemu zakramenta svetega krsta!

POKOJNI

Osemnajstega marca 2000 je v Newcastlu umrl RO-MAN (ROY) PERKO, ki je bil rojen 21. 2. 1914 v okolici Ljubljane, kjer se je izučil za frizerja. V Avstralijo je prišel med prvimi priseljenci in bil nekaj časa v kampu Greta. Pozneje je živel in delal v Sydneyju, v Liverpoolu in Mt Pritchardu. Bil je zelo spreten vrtnar, zaposlen pri občini Concord. Ko je delal v tovarni gume je imel nesrečo in je izgubil roko nad zapestjem. Poročen je bil s Katarino, ki je po rodu iz Celja in je umrla leta 1986. Zapušča sina Richarda, ki živi v Sydneyju, dve hčerki pa sta že pokojni. Pokojni Roman je nekaj časa živel tudi v kraju Lemontree Passage.

Enajstega aprila 2000 je v Wollongongu umrl IVAN FIGAR. Rojen je bil 17. 5. 1914 v Šmartnem (Brda). Poročen je bil z Leopoldo, roj. Kristančič, ki je po rodu tudi iz Šmartnega. Poleg nje zapušča tudi sina Ivana in hčerko Marijo. Pogrebna maša za pokojnika je bila opravljena v župni cerkvi sv. Janeza evangelista v Daptu, pokopan pa je bil na pokopališču Lakeside, Kanahooka.

Trinajstega aprila 2000 je v Newcastlu umrl ALOJZ MARCHICH. Rojen je bil v vasi Podova pri Mariboru, 22. 5. 1921, kot sin Franca in Roze, roj. Skodič. V Avstralijo je prišel leta 1949 na ladji Olimpia. Po poklicu je bil čevljar. Pred leti je živel v Nelson Bayu, nazadnje pa v Mayfieldu. Pokojnik je bil pokopan na novem delu pokopališča Sandgate, ki je livadno pokopališče. Alojz zapušča hčerko Rosemarie, sina Erika, vnukinjo Elizabeth in ženo Ching.

Na veliki ponedeljek, 17. aprila 2000, je v domu za onemogle v Badanoonu umrl JOŽE KOMIDAR. Rojen je bil 4. 3. 1925 v vasi Nadlesk (Loška dolina). Pridružil se je domobrancem in bil na tem, da ga Angleži vrnejo Titovim krvnikom. Posrečilo se mu je, da je na Koroškem pobegnil iz transporta in si rešil življenje. V Avstralijo

je prišel med prvimi priseljenci. V svoji knjigi *The Glimmer of Hope* je popisal žalostno usodo slovenskih domobrancev. V Wollongongu je vodil svoje avtokleparsko podjetje. Zadnja leta je živel v kraju Wingello in od tam redno prihajal k pevskim vjam ansambla Lipa, ki ga vodi Maks Vočanec. Z njimi je nastopal, dokler ni zbolel za rakom in se je zdravil v Wollongongu. Bolezen se je za nekaj časa skrila, po nekaj letih pa je spet prišla na dan. Jože je bil več mesecev v hudih bolečinah, a je vdano prenašal trpljenje. Ni tožil nad svojo usodo, ampak je mirno čakal na konec svojega življenja. Večkrat je prejel zakramente svete Cerkve. - Pogrebna maša za Jožeta je bila opravljena v božjepotni cerkvi v Penrose Parku, kamor je Jože z ženo prihajal k maši ob nedeljah. Potem smo Jožeta spremili na njegovi zadnji zemeljski poti na pokopališče v Bundanoon. Jože zapušča ženo Lindo, roj. Hoebing z njenim sinom Charlijem in vnukoma Joshe in Carrissa, kakor tudi sina Jurija, ki živi v Wollongongu.

Družinam, sorodnikom in znancem naše iskreno sožalje ob izgubi dragih svojcev. Naj jim bo Sveti Duh Tolažnik uteha v njihovi žalosti, božja Mati Marija, ki je stala pod križem svojega sina, pa naj jim izprosi vdanosti v božjo voljo! - Na tem mestu se tudi želim zahvaliti vsem, ki so nam posredovali podatke o omenjenih pokojnih.

VELIKA NOČ 2000 je za nami. Vse službe so bile dobro obiskane. Sem in tja nam je aprilsko nestalno vreme ponagajalo s prhami, kar pa ni zmanjšalo udeležbe. Vse četrtke in petke smo imeli križev pot, na tiho nedeljo pa je bila ta pobožnost (kakor že nekaj let) s sodelovanjem mladih in starejših, ko je premišljevanje pri posameznih postajah vodil nekdo od naše skupnosti. - Na cvetno soboto so prišli starši z otroki Slomškove šole in tudi drugi, da smo delali butarice, ki so jih na cvetno nedeljo prinesli k blagoslovu. Žal nam ni uspelo dobiti otrok na veliko soboto za polurno molitev pri božjem grobu. Hvala pa drugim družinam, ki so našle čas, da so molile pri božjem grobu na veliki petek in soboto. Za vstajensko procesijo nam je bilo vreme naklonjeno. Naš mešani zbor je sodeloval na cvetno nedeljo, pri velikonočni vigiliji in na veliko noč pri slovesnosti vstajenja, peli so med procesijo in nato pri slovesni maši. Sicer pa zbor prepeva dvakrat mesečno, ostali dve nedelji pa je ljudsko petje, kot tudi ob četrtkih in konec tedna.

BOG VAM POVRNI za vaše velikonočne čestitke in za darove za vzdrževanje verskega središča, kot tudi za naročnino in tiskovni sklad Misli, Rafaela, za misijone, za lačne, za pomoč na številne načine: v cerkvi, dvorani, župnišču in drugod.

IZLET V NEWCASTLE za naš pevski zbor je bil na belo nedeljo, 30. aprila. Pevcem so se pridružili možje, žene in prijatelji, da smo napolnili petdesetsedežni avtobus. Odborniki, člani društva Tivoli in rojaki so nas zelo lepo sprejeli in nam v nemškem klubu Germania pripravili izvrsten piknik. Pevci so se oddolžili in ob koncu kosila zapeli nekaj narodnih pesmi. Nato smo šli na ogled Newcastla ter se ustavili v Hamiltonu, kjer je bila slovenska maša s petjem merrylandskega mešanega zbora. Več o tem boste brali na drugem mestu v tej

številki. Naj velja društvu Tivoli in rojakom v Newcastleu iskrena zahvala za njihovo izredno gostoljubnost in izvrstno organizacijo srečanja!

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo, 21. maja ob šestih zvečer. Naslednje tri zimske mesece pa bo že o petih popoldne. To je: 18. junija, 16. julija in 20. avgusta. Tretja nedelja v mesecu je vaša nedelja. Obvestite se med seboj!

WOLLONGONG-FIGTREE ima slovensko sv. mašo na drugo in četrto nedeljo v mesecu. Torej 28. maja, 11. in 25. junija (telovska procesija), 9. in 23. julija itd., vedno ob petih popoldne. Dobrodošli!

NEWCASTLE pride spet na vrsto v nedeljo, 30. julija. Kraj je isti kot do zdaj, čas pa je tudi ob šestih zvečer.

ZLATA OBALA in Planinka prideta spet na vrsto 5. oziroma 6. avgusta.

BINKOŠTI so na nedeljo, 11. junija. Ta dan je rojstni dan Cerkve. Bolnike prosimo, da darujejo svoje bolečine za dobro Cerkve, saj je marsikje težko preizkušana.

TELOVSKA PROCESIJA bo pri sv. Rafaelu na praznik Rešnjega Telesa in krvi v nedeljo, 25. junija.

p. Valerijan

sv. družina ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh
S.A. 5007
(P.O.Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 3487

Mesec april je očarljiv v jesenski lepoti, ko listje počasi spreminja barve in v lahnem vetriču tiho pada na zemljo. Ta čar doživljamo tudi ob praznovanju velike noči. Na letošnjo veliko noč smo se pripravljali skozi postni

čas. Vsak petek zvečer smo se po maši z molitvijo in premišljevanjem zaustavljali ob postajah križevega pota. Na tiho nedeljo je bila namesto pridige predstavitev simbolov iz pasijona. Simboli so bili prvič predstavljeni

in tako je verjetno večina prvič slišala o njih oziroma njihovem pomenu.

Na veliki četrtek smo imeli spokorno bogoslužje 'sprava z Bogom in svojim bližnjim' z vložki v angleščini predvsem za tiste, ki ne govorijo slovensko. Med bogoslužjem je govoril gospod Ivan Legiša in z občutkom nam vsem izprašal vest – naš odnos do Boga, do bližnjega in skupnosti. Pri večerni maši se je zbralo kar precej vernikov, po maši pa smo še molili za duhovniške in redovniške poklice iz knjižnice, ki so jo v Kewju priredili za veliki četrtek.

Potrebno je, da več molimo za nove poklice, saj je veliko župnij brez duhovnika. Kako srečni ste lahko Slovenci, da jih imate. Veliko je drugih narodnih skupin, ki nimajo svojega duhovnika, madžarska skupnost na primer je brez njega že štiri leta. To je bil tudi povod za našo militveno uro - da se zavemo, kakšen veliki pomen je imeti duhovnika v svoji skupnosti. Adelaida ga ni imela leta in leta, vsaka dva meseca je prišel iz Melbourn, in se to zelo pozna. Ena generacija manjka - v Victoriji in NSW tega ne čutite.

Za velikonočno vigilijo se je spet zbralo več ljudi kot navadno, potem pa je bilo slovesno vstajenje s procesijo s prižganimi svečami okrog cerkve. Prepevali smo ljudsko pesem *Jesus naš je vstal od smrti*. Na veliko noč je bilo izredno lepo in toplo vreme, tako je prišlo več ljudi kot prejšnje velike noči, predvsem mladih družin. Nekateri so prišli prvič, odkar so se poročili, seveda pa je bilo za otroke najbolj privlačno, ko so po maši med rožami in grmičevjem iskali čokoladne pirhe. Med mašo pa so bili pri darovanju vsi verniki obdarovani s pisanico. Otroci, ki še niso bili pri prvem svetem obhajilu, so za obhajilo dobili čokoladni pirh. Med mašo je lepo prepeval naš mešani zbor. Evangelij je bil v dveh jezikih, slovenskem in angleškem. Kar precej je takih, ki ne razumejo slovensko in tako niso bili prikrajšani.

Pisanice, ki smo jih razdelili med mašo, sta na veliki petek pobarvali g. Marija Vuzem in Angela Dodič. Na cvetno soboto pa smo imeli pri cerkvi tečaj, kako naslikati lepo slovensko pisanico. Za to priložnost smo povabili ukrajinsko sestro Cecilijo, ki je strokovno vodila

nekajurni tečaj in pokazala, kako se delajo pisanice. Prišlo je lepo število mladih in tudi starejših, ki jih zanima ta slovenska umetnost. Bilo je tudi smeha, vendar se je obraz hitro zresnil, če je že skoraj dokončani pirh padel iz rok in se razbil. Solz ni bilo. Zanimivo je bilo gledati predvsem mlade – najmlajši so pokazali veliko smisla in talenta za risanje pisanic. Drugo leto bo tečaj dve soboti.

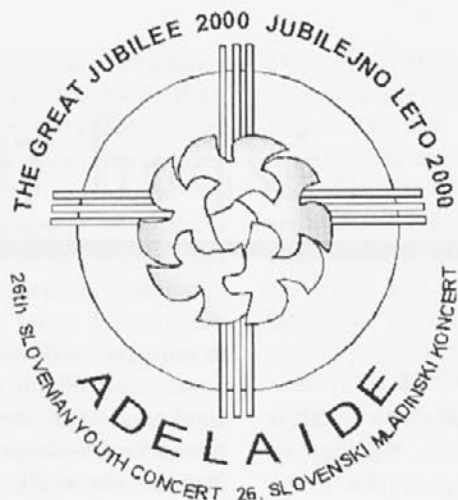
Na začetku posta smo se pripravljali na volitve pastoralnega sveta. Ravnali smo se po navodilih, ki so veljala za Slovenijo. Že prvo srečanje je pokazalo, da se lahko tako veliko naredi, saj imajo člani sveta kot laiki različne izkušnje in poglede, ki prinašajo skupnosti več življenja. Bog daj, da bo pastoralni svet tako tudi naprej deloval in da se člani ne bodo naveličali.

Prvi teden smo v našem središču imeli srečanje slovenski duhovniki p. Valerijan in p. Filip iz Sydneyja in p. Metod iz Melbourn, ki je tudi provincijalov delegat

(zastopa p. provincijala). Pogovarjali smo se o našem pastoralnem delu, izkušnjah, predvsem pa izmenjavali naše izkušnje. Veliko smo govorili tudi o letošnjem mladinskem koncertu, ki bo letos 8. julija v slovenskem klubu v Adelaidi. Dogovorili smo se tudi, da povabimo vse, ki so kdajkoli sodelovali oziroma nastopali na koncertih, da ponovno nastopijo. Zato izrabljaj tudi to priložnost in vse vas, dragi rojaki, vabim na letošnji mladinski koncert v priredbi slovenskih verskih središč. Prijaviti se je treba najkasneje do 1. junija 2000. Prijavnice lahko dobite v verskih središčih in slovenskih društvih.

p. Janez

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT
JUBILEJNO LETO 2000
SLOVENIAN YOUTH CONCERT
THE GREAT JUBILEE 2000

Verska in kulturna središča v Avstraliji vas vabijo na
26. mladinski koncert

The Religious and Cultural Centres in Australia
invite you to the 26th Slovenian Youth Concert

v soboto, 8. julija 2000 ob 6. uri zvečer
v dvorani Slovenskega kluba ADELAIDE,
11 Lassale Street, Dudley Park.
on Saturday, July 8th, 2000 at 6.00 p.m
at Slovenian Club ADELAIDE
11 Lassale Street, Dudley Park

Za informacije - For information:

P. Janez Tretjak, tel.: 08 8346 9674 or Rosemary Poklar, tel.: 08 8337 1531

Cena vstopnic: \$10.00, otroci do 10 let prosto, mladina in upokojenci \$8.00

Tickets: \$10.00, children to 10 years free, youth and pensioners \$8.00

Prijavnice dobite v slovenskih verskih in kulturnih središčih in pri slovenskih društvih.

Entry Forms are available at all Slovenian Religious and Cultural Centres and at Slovenian clubs.

izpod TRIGLAVA

Mihael Paglovec

Sredi marca je v Kamniku in Šmartnem v Tuhinju potekal simpozij o Mihaelu Paglovcu. Na njem so osvetlili življenje in delo kamniškega rojaka. Franc Mihael Paglovec se je rodil leta 1679 v Kamniku, umrl pa 1759 v Šmartnem v tuhinjski dolini, kjer je preživel večino duhovniških let. Paglovec je med drugim ustanovil šolo za nadarjene dečke, obnavljal in gradil cerkve v svoji župniji in ljudem pomagal s posojili. Prireditelji simpozija so dejali, da velja Paglovca postaviti ob bok velikim možem tistega obdobja, naprimer kamniškemu županu Maksimiljanu Raspu ali duhovniku Petru Pavlu Glavarju, ki je deloval v Komendi. Prvi dan simpozija so predavatelji osvetlili politične in gospodarske razmere ter duhovne značilnosti Paglovčevega časa. Zatem so se posvetili njegovim dosežkom na področju šolstva ter njegovi knjižni in pesemski ustvarjalnosti. Nazadnje so spregovorili še o Paglovcu kot dušnem pastirju, prevajalcu katekizma in Tobijeve knjige ter avtorju lekcionarja. **T.G.**

Keltsko naselje

Rezultati arheoloških terenskih pregledov na trasi prihodnje avtoceste med Vučjo vasjo in Beltinci so presenetljivi. Strokovnjaki menijo, da so na območju Nova tabla ob potoku Dobel naleteli na keltsko naselje iz obdobja med bronasto in rimsko dobo. Skupina arheologov bo z novimi izkopavanji, ki naj potrdijo ali ovržejo domneve, začela junija letos. Pri prvih izkopavanjih so arheologi naleteli na ostanke lončenih posod. **T.G.**

Živeti v Celju

V celjskem Muzeju novejša zgodovina so sredi meseca marca odprli novo stalno razstavo z naslovom Živeti v Celju. Razstava oživlja pot, ki so jo v slabih časih, časih trpljenja, žalosti in vojne, pa tudi v časih sreče, veselja

in miru prehodili naši predniki. Muzejski predmeti v posameznih sklopih prikazujejo izbrane izseke celjske zgodovine. V prvem nadstropju je na ogled razstava, ki ponuja kronološki pregled zgodovine Celja in njegovih prebivalcev v 20. stoletju. V drugem nadstropju obiskovalci lahko podoživijo preteklost mesta v postavljeni Ulici obrtnikov z delavnicami in lokali, tržnico in meščanskim stanovanjem. Razstavo zaključuje večnamenski prostor, tako imenovana Županova soba. **T.G.**

Vlada je padla

Za vladno krizo v Avstriji, ki je trajala kar nekaj mesecev, je podobna kriza zajela tudi Slovenijo. Ministri Slovenske ljudske stranke so pred združitvijo s krščanskimi demokrati napovedali odhod iz vlade. Predsednik Janez Drnovšek je zatem nepričakovano zahteval predčasno razrešitev omenjenih ministrov. Državni zbor naj bi glasoval o zaupnici njegovi vladi hkrati z odločanjem o imenovanju novih ministrov. Pri tem je vladajoča stranka liberalnih demokratov ostala osamljena in vlada je padla. Naj spomnim na to, da je zadnjo Drnovškovo vlado omogočil poslanec Ciril Pucko s prestopom na levo stran.

Teden dni zatem, na cvetno soboto, sta se združili Slovenska ljudska stranka in Slovenski krščanski demokrati. Vodstvo nove stranke, ki se imenuje "SKD+SLS Slovenska ljudska stranka", je prevzel dr. Franc Zagožen, podpredsedniki pa so Lojze Peterle, Marjan Podobnik in argentinski rojak Andrej Bajuk.

Nova stranka je že na dan združitve skupaj z Janševimi socialdemokrati predlagala za mandatarja Andreja Bajuka. V prvem in drugem krogu novi mandatar ni bil izvoljen, zato je bil za prve dni maja predviden tretji krog. Če mandatar ne bi bil izvoljen, bi moral predsednik države razpisati izredne volitve.

Težava je v tem, da je sedanja volilna zakonodaja v nasprotju z ustavo in izidom referendumu o volilnem sistemu. Sedanje stanje najbolj ustreza strankam, ki

izhajajo iz komunistične preteklosti in tudi predsedniku države. Z izrednimi volitvami bi v veliki meri lahko ohranili sedanje stanje, ko volilci izbirajo stranke, ne pa posameznikov. Pomladna stran zagovarja dvokrožni večinski volilni sistem, ki je bil izglasovan na referendumu in bi ga moral parlament po odločbi ustavnega sodišča že sprejeti. Ker se Slovenija pripravlja na vstop v Evropsko zvezo, tuja javnost pozorno spremlja potek trenutne vladne in politične krize. Tako kršitev ustave in zakonodaje lahko predstavlja resno oviro na poti v Evropo.

Možnost rešitve zapleta je prinesel 3. maj, saj je bil Andrej Bajuk z večino glasov izvoljen za novega mandatarja. Takoj po izvolitvi je prisegel kot peti mandatar v Republiki Sloveniji in že začel pogovore o oblikovanju nove vlade. S tem je državni zbor pridobil čas za preoblikovanje volilne zakonodaje, ki mora biti tako v skladu z ustavo in kot z izidom referenduma.

T. G.

Nova cerkev v Grahovem pri Cerknici

V Grahovem pri Cerknici so konec leta 1943 ostali brez cerkve in župnišča, v plamenih pa je zgorel tudi pesnik France Balantič. Šele po osamosvojitvi so bile razmere take, da so domačini s svojim župnikom Metodom Lampetom začeli uresničevati zamisel o novi cerkvi. Prvo prošnjo za gradnjo so vložili leta 1990, ko je bil v Grahovem postavljen spomenik Balantiču. Načrte sta naredila France Kvaternik in njegova hči Mateja. Z deli, ki so stekla avgusta 1992, so tako pohiteli, da je bila cerkev pod streho že decembra istega leta, tako da je polnočnica za božič že potekala v novi cerkvi. Zvonovi, ki jih je podaril rojak iz Avstralije, so peli že od tihe nedelje leta 1993 naprej. V zadnjem času so uredili še okolico cerkve, notranjost pa opremili s križevim potom Tomaža Perka. Župnijski praznik ob zaključku vseh del so imeli 27. aprila. Ob tej priložnosti je ljubljanski nadškof Franc Rode posvetil oltar in cerkev ter blagoslovil tabernakelj, križev pot in misijonski križ ob svetišču. Nova cerkev je posvečena Brezmadežnemu spočetju Device Marije.

T. G.

Nove orgle v Šentvidu

Zavod sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano je ponovno zaživel v času priprav na prvi papežev obisk v

Sloveniji. V njem je znova zaživela škofijska klasična gimnazija, glasbena šola, Jegličev dijaški dom, Galerija Staneta Kregarja... V zavodu je lepo urejena kapela, ki je zadnje dni meseca aprila dobila nove orgle. Izdelala jih je Škofijska orglarska delavnica Maribor. Gre za univerzalne orgle, ki omogočajo izvedbo orgelskih skladb različnih glasbenih stilov od baroka do danes. Med slovesno mašo na velikonočni ponedeljek jih je blagolovil nadškof Franc Rode. V dneh velikonočne osmine pa je ob večerih potekal mednarodni otvoritveni koncertni cikel, na katerem so svoje znanje pokazali svetovno znani organisti in umetniki iz Italije, Nemčije in Anglije.

T. G.

Posvečenje

Novi beograjski nadškof Stanislav Hočevar, o katerem ste lahko brali že v velikonočni številki Misli, bo posvečen 24. maja. Posvetitev bo potekala v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku v Ljubljani.

T. G.

Izšli novi dnevniški zapiski

Pri tržaški Mladiki sta pred dnevi izšli knjigi dnevniških zapiskov, ki opisujeta obdobje sedemdesetih let 20. stoletja. Vinko Ošlak v svojih zapisih z naslovom "Iz dnevnika", prikazuje čas komunistične vladavine, ko je imel z oblastmi v Sloveniji tudi sam precej težav. Avtor se posveča predvsem zadnjemu letu Titovega predsedovanja. Dnevnik tržaškega kulturnika in javnega delavca Rafka Dolharja pa nosi naslov "Tržaški pol-dnevnik". V njegovih dnevniških zapisih nastopa vrsta osebnosti iz tržaškega kulturnega in političnega življenja, zato je knjiga pomembno pričevanje o povojni zgodovini Trsta.

T. G.

Pod Marijinim plaščem

Letošnje šmarnice z naslovom Pod Marijinim plaščem je napisala Mira Dobravec. Na zanimiv in privlačen način govorijo o slovenski vernosti od rimske Emone do današnjih dni; v ospredju šmarničnih meditacij pa je ljubezen našega naroda do Marije. Avtorica je predstavila nekatere dogodke in ljudi, ki so v stoletjih ustvarjali zgodovino naše vernosti in vplivali na našo preteklost, sedanost in prihodnost.

T. G.

Halo, tukaj slovenski Mediteran

Že sedmi Poletni tečaj slovenskega jezika na slovenski obali pod geslom Halo, tukaj slovenski Mediteran, bodo potekali v Portorožu od 31. julija do 13. avgusta 2000 v organizaciji Znanstveno raziskovalnega središča RS in Izobraževalnega centra Modra iz Kopra. Namenjeni so vsem, ki bi se radi naučili slovenskega jezika ali svoje znanje slovenščine še izpopolnili, spoznali Slovenijo in njeno kulturo, hkrati pa preživeli dva prijetna poletna tedna na morju. Zaželjeno je, da so udeleženci stari najmanj 15 let.

Na tečajih v preteklih letih je bil osrednji namen dosežen, saj so uspeli združiti koristno (spoznavanje slovenskega jezika in kulture) s prijetnim (poletni oddih). To vsako leto poleg zaključnih testov pokažejo tudi izjave udeležencev, zapisi v biltenu Poletnih tečajev in pa rezultati ankete, ki jo študentje pred odhodom izpolnijo.

Šolnina za tečaj znaša približno U\$325.-, nastanitev je možna v Dijaškem domu za U\$325.- (poni penzion) ali v Študentskem domu za U\$240.- (brez hrane). Prijaviti se je treba najkasneje do 16. junija 2000 in plačati okrog 75 USD prijavnine. Podrobnejše podatke dobite pri vodji poletnih tečajev Vesni Gomezel Mikolič, Garibaldijeva 18, 6000 Koper, SLO. Telefon: 386 66 21 260; fax: 386 66 271 321; Email: vesna.gomezel@zrs-kp.si; http://www.zrs-kp.si.

V uredništvu Misli pa imamo brošuro s podrobnostmi in prijavnico za te poletne tečaje.

Zahvale

Spoštovani in dragi p. Metod!

Te dni sem prejel vaše pismo in ček za Vipavo. Bog vam obilo povrni! Gimnazija lepo dela, sedaj adaptiramo semenišče v Dijaški dom. Prihajamo tudi v finančne težave. V ta namen že štiri leta zbiramo denar od nedeljnikov. Nekateri nimajo, drugi so se naveličali. Morali bomo vzeti posojilo. Naredili bomo, kar bomo mogli.

Želim uspešno preživljanje postnega časa in hvaležno pozdravljam.

MSGR METOD PIRIH, KOPRSKI ŠKOF

Dragi brat!

Lepo se ti zahvaljujem za tvoj dar Sveti gori. Naj ti Kraljica iz tega višavja izprosi tistega, kar potrebuješ,

zlasti, da osvojiš večno srečo. To se mi zdi zelo, najbolj pomembno. Naj Jezus blagoslovlja tvoje življenje in delo. Lepo pozdravljam

P. PASHAL, SVETA GORA

Iskreno se zahvaljujem za darove, ki so se nabrali v Skladu p. Bazilija za nove duhovne poklice (\$250.-). Novi duhovni poklici so se zaenkrat izkristalizirali le v matični domovini, tu jih vzgajamo in oblikujemo, da kdo izmed njih lahko dela potem tudi v Avstraliji. 'Boglonaj' za vsak dar! Hvala lepa in lep pozdrav

P. BORIS J. MARKEŽ, PROKURATOR

DOPOLNJEVANKA

Ivanka Žabkar

- 1) P _ O . _ J _
- 2) _ O _ . A _ J
- 3) S _ R . _ K _
- 4) _ R _ . C _ R
- 5) K _ R . _ J _
- 6) _ P _ . O _ A
- 7) P _ A . _ I _
- 8) _ L _ . E _ A
- 9) Š _ L . _ J _

- 1) vprašanje za uslugo
- 2) gozdni plod v ježasti lupini
- 3) odjemalec, kupec
- 4) star drobiž v Nemčiji in Avstroogrski
- 5) vrtna zelenjava
- 6) testament
- 7) kipar
- 8) reliefna spominska plošča iz kovine
- 9) obiskovanje pouka, učenje

V srednji vrsti iz črk od zgoraj navzdol dobimo ime slovenske pokrajine.

Rešitev križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: 2. Slavka; 5. osivel; 7. očanec; 8. Eviani; 11. sto; 12. salon; 14. ohromitev; 16. svaja; 17. vas; 18. naval; 20. olivno; 21. galica; 22. palača.

Navpično: 1. ovni; 2. slon; 3. aparat; 4. kmetovalec; 6. svetovalka; 9. voha; 10. aloa; 12. sila; 13. leva; 15. rjavka; 18. noga; 19. vila.

OGRIZEK SOLICITORS

- CONVEYANCING
- WILLS
- PROBATE & DECEASED ESTATES
- ASSOCIATIONS & CLUB LAW

YOUR FIRST 15 MINUTE CONSULTATION IS
FREE OF CHARGE

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE (03) 9748 3650
MOBILE 0418 326170
FAX (03) 9748 3619
EMAIL MOG@NETSPACE.NET.AU

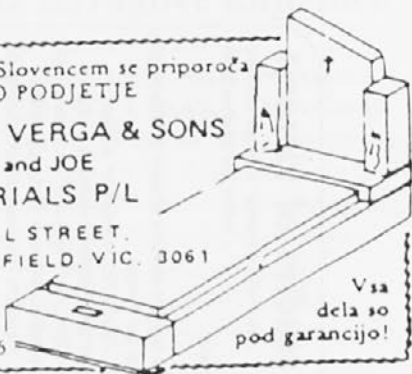
POSTAL ADDRESS:
P.O. Box 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

PRODAJA IN NAKUP HIŠ WALTER DODICH AGENT ZA PRODAJO NEPREMIČNIN

HOCKING STUART *Camberwell Office*
693 Burke Road, Camberwell, Victoria 3124
Tel: 9882 4700 Fax: 9882 4766
Internet: www.hockingstuart.com.au
Email: camberwell@hockingstuart.com.au
Mobile: 0413 262 655

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugo v času žalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 5940 1277
CRANBOURNE	(03) 5996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	<i>Frances Tobin & Associates</i>
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TRIM

Are your dentures more
comfortable in a glass...? If so,
for a **free consultation** contact
STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v
kozarcu...? Če ne, za **prvo**
brezplačno posvetovanje,
z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo

"For you - our future"

P.O.Box 167 Winston Hills, NSW 2153

Telefon: (02) 9674 9599

SLOVENSKA TV 31 - Sydney

Vsak ponedeljek ob 18.00 uri

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

glasslovenije.com.au

Viktorijskim rojakom

se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street, Craigieburn VIC. 3064

Telephone: 9305 7777

Mobile: 0412 448 064, 018 531 927

Facsimile: 9305 7369

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02) 747 4028

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: (02) 6243 4830

Fax: (02) 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia, P.O. Box 284
Civic Square, Canberra, ACT 2608

Generalni konzulat RS Sydney

Telefon: (02) 9517 1591

Fax: (02) 9519 8889

P.O. Box 188, Coogee, NSW 2034

Generalni konzulat RS Nova Zelandija

Telefon: (04) 567 0027

Fax: (04) 567 0024

P.O. Box 30247, Lower Hut, NZ ali

P.O. Box 5, Smithfield, NSW 2164

institute for slovenian studies of victoria

vas vabi na svoje spletno stičisce
www.thezaurus.com

Nudimo Vam:

- * Izbrane **Internet povezave** s Slovenijo in Slovenci po svetu
- * **Arhivi** Slovenske kulture in jezika
- * **Internet revijo Sloveniana** z vrsto člankov o slovenskih kulturnih posebnostih
- * **Diskusijske teme** in **Kramljelnik**, kjer lahko s svojim mnenjem sodelujete in polemizirate

Opazujte na zvezd.

www.thezaurus.com
slovenski kompas v vesolju informacij.

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

NOVO! MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v žepni izvedbi s trdimi platnicami. Cena je 80 dolarjev.

Jožko Šavli, Matej Bor, Ivan Tomažič: **VENETI, First Builders of European Community**, na voljo samo še dva izvoda v angleščini. Cena je 45 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE - MOLITVENIK ZA STAREJŠE, primeren za vse, ki že slabše vidijo, sa so črke veliko večje kot običajno. Cena je 20 dolarjev.

Ivan Tomažič: **SLOVENCİ - Kdo smo? Od kdaj in od kod izviamo?** Samo še 2 izvoda. \$45.-

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: **UČIMO SE SLOVENSKO - LET'S LEARN SLOVENIAN**, I, II. in III. del. Cena I. dela je 10 dolarjev, cena II. in III. dela 15 dolarjev.

Slikanice za najmlajše, ki pripomorejo k učenju slovenščine:

THE CHILDREN BIBLE - cena je 20 dolarjev.

NOVO! Ivan Kobal: THE SNOWY - CRADLE OF NEW AUSTRALIA, cena knjige s trdimi platnicami \$30, z mehкими platnicami \$20.

NOVO! Dr. Velimir Vulikić: TRIDESET DNI MED SLOVENCİ V MELBOURNU - iz dnevnika, cena 25 dolarjev.

NOVO! Jožica Polak: TIHI GLAS IZ GLOBOČINE SRCA - zbirka pesmi rojakinje iz Brisbana, ki je izšla v samozaložbi. Cena je 15 dolarjev.

Janez Janša: **PREMIKI** - Nastajanje in obramba slovenske države 1988-1992. Cena \$40.

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

MELODIJE MORJA IN SONCA

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Mavrica I

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Mavrica II

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje

FANTJE S PRAPROTNA - Pojo slovenske ljudske pesmi

MELODIJE MORJA IN SONCA - Največji uspehi

TRŽAŠKI OKTET - V živo - dal vivo - live

ŠTAJERSKIH 7 - Povej, da Slovenec si

SIMONA WEISS - Mati; največji uspehi

Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Dom počitka matere Romane

Mother Romana Home

Slovenski dom za ostarele

Slovenian Hostel for the Aged

11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Ph: 03-9853-1054 Fax: 03-9855-0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85 % od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

CELEBRATING THE MILLENIUM YEAR 2000

IF YOU ARE PLANNING A TRIP IN AUSTRALIA OR OVERSEAS DURING THIS SPECIAL TIME, PLEASE CONTACT US AND MAKE AN EARLY RESERVATION TO AVOID DISAPPOINTMENT.

*

GROUPS FOR SLOVENIA
departing from ADELAIDE, BRISBANE, CANBERRA,
MELBOURNE and SYDNEY
13/5/2000, 31/5/2000, 24/6/2000 and 12/8/2000

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic No.
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 2000

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali ooiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666